

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 2/ fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.

Sessió celebrada dia 27, 28 i 29 de juny del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC.- Sessió d'investidura del candidat a President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

18

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, prec que s'asseguin als seus escons, per favor.

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots, recomença la sessió; i abans voldria fer l'observació que en aplicació del previst a l'article 141.5 aquesta presidència fixa com a hora de votació per atorgar o no la confiança a les 9 del vespre. És una hora que es fixa com a previsió. Si arribats a les 9 del vespre el debat no hagués conclòs continuaria, com és lògic, el debat i aquesta presidència fixaria una altra hora.

Correspon, idò, ara les intervencions dels representants dels distints grups i forces polítiques, i començarem en primer lloc pre la intervenció de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, en nom del grup polític Els Verds. Té la paraula, idò, el Sr. Balanzat per un temps de 30 minuts.

Prec silenci als diputats, per favor. Té la paraula, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. L'entrada per primera vegada d'Els Verds al Parlament, fet inèdit també a Espanya, només té explicació en un temor creixent que la devastació ecològica de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera ha anat massa lluny. La irrupció de l'ecologisme polític aquí significa també l'entrada de la primera força realment nova en un espectre parlamentari impregnat per ideologies més pròximes al món del 1945 que les que necessiten les Illes i el planeta de cara al segle XXI.

Aquesta legislatura que ara comença ha de marcar el final d'una època, basada en la fe irracional en un creixement econòmic infinit en unes illes tan petites, de recursos tan limitats, i en la força i la impunitat dels *bulldozers* i l'especulació. Alternativament el 1999 aquestes illes han de caminar cap a un model de vida respectuós amb l'entorn, que doni una oportunitat de treball digne a la joventut, solidari amb el planeta i els dos terços de la nostra espècie que malviu al sud, i radicalment democràtic en la seva administració. Això ens posaria al nivell d'aquelles societats més riques i cultes del nord, que comencen a assumir la seva responsabilitat en la greu crisi ecològica i social que vivim arreu del món.

Per això des d'ara mateix Els Verds deixam constància del nostre desig de positivament l'acció política, de guanyar escaletxes perquè la democràcia sigui de veritat un fet quotidià on la ciutadania i les associacions comptin més que l'espectacle immoral escandalós d'insults sistemàtics que avui corca la saba de la democràcia. És hora de propostes concretes, i amb sentit a mig termini de cooperació i no de confrontació, de responsabilitat, quan tots els senyals d'alarma arreu i a casa estan encesos, i d'actuar sense prejudicis partidistes i ideològics, perquè no hi ha temps a perdre.

No podem continuar així, Sr. Cañellas. El programa que vostè ha presentat se situa en el terreny de la fantasia, però el pitjor és que pel camí deixaria definitivament irreconeixibles les nostres illes, hipotecaria recursos naturals essencials com l'aigua o la terra, i a tot això la població local ni tan sols s'hauria fet rica. Vostè ofereix un model de país impossible: afavorir indefinidament el creixement turístic com a base de riquesa, sacrificar-hi el camp i la indústria, promoure l'augment sostingut del consum turístic i local, i pensen que la resta, el benestar social especialment, ja vindrà tot sol. Aquest "camí e progrés", però, és ple de víctimes. Com a mostra de la voluntat pedagògica d'Els Verds li recordarem a què s'ha dedicat des del Govern regional els últims dotze anys.

Vostès han sacrificat la bellesa natural del paisatge al totalitarisme turístic. Al llarg del seu mandat les Illes hem anat de rècord en rècord turístic. L'any passat assolírem el dubtós honor de rebre una mitjana de 10 turistes per habitant, a Eivissa i Formentera 16. També poden enorgullir-se d'haver permès un creixement d'un 50% de places en 12 anys, fins atènyer un volum de més de mig milió de llits. Són xifres colossals i sense parangó arreu del planeta. És més, la crisi de sobreoferta que vostès diuen avui que ja hem superat, quan la primavera del 1991 negaven que existís, s'ha resolt amb una reducció en 5 anys de només un 1,5% de places, amb prou feines 7.000 sobre més de 475.000. Són dades de Banca Catalana i Sa Nostra, gens afectades de verdor. Vostès corregeixen fins i tot la sensata preocupació de bona part de l'empresariat turístic, que ha anat manifestant la necessitat d'una reducció quantitativa important de l'oferta per poder anar cap a un turisme vertaderament rendible, perquè de rendibilitat estam parlant. Ja ens estan venent a preu de saldo: 20.000 pessetes una setmana des de Londres ara mateix.

Ni vostè sap on anirem a parar per aquest camí. L'obsessió pel creixement els impedeix, senyors populars, pensar amb seny, tenint en compte el futur. El model turístic que vostès promouen actua com un urbanisme miner que ha devastat ja la immensa majoria de platges de les Illes. Això els ha dut creixents problemes de legitimació davant el seu propi electorat. Cada vegada menys gent accepta sacrificar al ciment les poques restes verges del que va ser un litoral idíl·lic. Se'n recorden de ses Salines d'Eivissa?, des Trenc?, i des Ca Marí de Formentera? Vostès ho saben, per això des de fa uns anys han anat promovent amb un èxit comercial notable un *lifesting* ecològic de la propaganda turística. A mesura que les Illes s'encimenten i perden el seu encant el valor afegit natura té una demanda creixent als nostres mercats emissors, Alemanya especialment. D'aquessa constatació i de la pressió cada cop més gran exercida pel seny ecologista neix l'operació cosmètica turística verda, aprofitant una modestíssima Llei d'espais naturals, que vostès rebutjaren i rectificaren en benefici d'interessos familiars, que convertia en no urbanitzable

devers el 30% del territori de les Illes, han fet un esforç per vendre la imatge d'unes illes verdes i pacífiques en mig d'una Mediterrània envoltada de conflictes, i així han suplantat la idea d'una Menorca, reserva de la biosfera, o han confós el turista que acabarà a Magalluf o a Sant Antoni de Portmany amb pòsters idíl·lics des Trenc o ses Salines.

Saben què li passa a una empresa que ven productes enganyant la clientela? Creuen que es pot enganyar tothom per sempre? Perquè la veritat és que a les Illes encara no hi ha cap espai natural protegit. El que ha passat amb ses Salines d'Eivissa exemplifica la distància entre la seva retòrica verda i la realitat. L'espai natural més preuat de les Pitiüses ha hagut de ser protegit des de Madrid, perquè vostè anteposava la defensa dels interessos immobiliaris familiars a la seva protecció. En propietat podríem parlar més aviat d'especulació sostenible i duradora que de cap altra cosa. A més sovint, via la sarcàstica fórmula d'interès social, l'actual Llei d'espais naturals és trampejada per fer-hi xalets o camps de golf que contribuiran a desvirtuar la protecció ambiental. Mancam encara de plans d'ordenació del medi natural, i així anam, massificant sense cap respecte tots els espais suposadament protegir amb rutes verdes, quatre per quatre, càmpings il·legals, etcètera. Fins quan resistiran aquests espais tal pressió.

Finalment, el Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca, i l'avantprojecte del d'Eivissa i Formentera, a més d'afavorir el creixement del turisme massiu, incentiva l'assalt a la darrera frontera: la balearització sense contemplacions de l'interior pagès, l'únic espai fins ara preservat de la industrialització turística. Un turisme rural que redueix l'agricultura a la jardineria de paisatge, escaparat, i una aposta cega per fer d'aquest interior pagès la segona residència de l'Europa rica marquen l'horitzó barroerament desenvolupista de la seva proposta, Sr. Cañellas.

Vostès han sacrificat els recursos naturals al consumisme. El PP continua confonent qualitat de vida amb capacitat de gastar sense mirament. En unes illes tan petites, en mig d'un ecosistema tan pobre com és la Mediterrània, això és insostenible. Podríem dir que els quatre elements primordials de la filosofia grega antiga: la terra, l'aigua, l'aire i el foc, estan sent desvirtuats. De la terra n'acabam de parlar: a més intensitat de turistes, més desnaturalització del territori. L'aigua és la segona víctima: si cada vegada hi ha menys aigua, i a més és de pitjor qualitat, no és perquè els pagesos en tinguin la culpa, com provocativament continuen dient els seus tècnics. L'origen del problema és l'enorme volum de turistes que vénen a ca nostra, al servei dels quals es posen un conjunt de serveis, piscines, parcs aquàtics, camps de golf, insostenibles i a preu tirat. Ningú no sap quants de pous hi ha a les Illes, ni cap a on se'n va l'aigua, ni per què la seva gestió continua en mans de companyies d'aiguatinentes que fan el seu agost a costa de la població resident per afavorir la massificació turística i fins i tot el subministrament a urbanitzacions il·legals. Ni l'operació vaixell ni les potabilitzadores solucionaran el problema. L'Ebre no és etern, i la despesa

energètica de les potabilitzadores actuals és enorme, fet que incrementa el canvi climàtic en curs arreu de la Terra.

L'aire és la tercera víctima. El model energètic brut que vostès i Gesa imposen es basa en la crema de carbó i petroli, així com en el suport incondicional als 700 cotxes per 1.000 habitants, i als 140.000 avions que transiten les Illes. Això fa que la nostra contribució a la catàstrofe climàtica dupliqui la mitjana mundial.

El foc ha perdut el seu caràcter purificador per esdevenir un senyal de devastació, no només per l'alt índex d'incendis forestals que continua arrasant cada any les Illes, sinó també perquè l'associem ja a la incineració de residus a Son Reus. El transvasament de fems de la terra a l'atmosfera, que genera perilloses dioxines i furans, és una bona mostra de la curtesa de mires del seu govern, i la seva manca de voluntat per escometre les solucions necessàries i ecològicament assenyades.

Com que no volen reconèixer que hi ha límits físics, naturals, a l'expansió turística, acaben col·lapsats per l'efecte *boomerang* de més de trenta anys de tant de progrés sense miraments. Vostès han sacrificat el benestar social al creixement turístic. Mentre s'inflen exhibint xifres que equipararien la riquesa de les Illes amb la mitjana superior europea, el cert és que dotze anys de Govern Cañellas no han millorat la qualitat de vida. Un 15% de la població no té feina malgrat el sostingut increment del nombre de turistes; però bona part de la que en té és en precari, estacionalment, i amb salaris indignes. Quan més es parla de turisme de qualitat és quan menys demanda hi ha de professionalitat a les empreses, perquè aquesta suposaria pagar amb justícia. Quin futur espera a la joventut en el mercat laboral únic, de màxima desqualificació i mínim salari que ofereix el model turístic actual?

A més, la xarxa de benestar social és notòriament insuficient. Malgrat el pacte autonòmic amb el PSOE, encara no hi ha un sistema educatiu propi, ni un servei públic de salut únic i eficaç, hi ha una política clara de desmantellament dels serveis de protecció social als sectors més marginats. Els seus han estat governs on fer autopistes ha tingut prioritat sobre l'atenció a les persones.

Parlar de cultura és una broma de mal gust davant un executiu que ha oblidat que a les Illes la llengua pròpia, llargs segles perseguida, ha de tornar a ser la llengua principal del país, començant per l'Administració, o que està encoratjant la destrucció del tresors ambiental i arquitectònic amb total impunitat. Sembla que les principals fites en aquest camp han estat la multiplicació dels esdeveniments esportius de competició per a la joventut, i ara toca equivocar-se amb la Universiada, i els locals de la tercera edat, emprats com a xarxa clientelar dels interessos partidistes, com si la joventut i la gent major no tinguessin dret a ser tractades amb

dignitat. L'absència d'una política activa en favor de la igualtat d'oportunitats de la dona desllueix també els seus governs.

Vostès han retallat la democràcia i l'autonomia per mantenir el poder dels *bulldozers* i l'especulació. Des de la promulgació de l'Estatut han fet l'impossible per impedir la participació de la ciutadania i les seves associacions si pensaven diferent de vostès. A part de poder votar, en què es nota que hi ha democràcia a les Illes? L'única participació garantida en els processos de decisió és la dels *lobbies* de la construcció especulativa i les immobiliàries. Cap associació altruista no ha estat mai convidada a participar en el debat de qüestions fonamentals: la reconversió turística, l'ordenació integral del territori i dels recursos, el marc laboral, les prioritats culturals..., és més, les comissions insulars d'urbanisme i les de patrimoni han esdevingut poders autònoms que amb participació cívica i ecologista simbòlica o fins i tot inexistent, violen sistemàticament la voluntat del Parlament i de la ciutadania en favor dels interessos especulatius. No és ociós recordar darrere els grans escàndols coneguts per ara, com ses Salines d'Eivissa o el túnel de Sóller.

No tenim encara ni Síndic de Greuges ni Síndic de Comptes, i tampoc no és possible celebrar referèndums populars regionals. El menyspreu pel dret a la discrepància, essencial en tota democràcia, ha culminat amb l'augment al 5% de la barrera perquè un partit arribi a aquest parlament. Malgrat això, Sr. Cañellas, Els Verds hem entrat al Parlament.

Aquesta autonomia tan escassa que tenim ha estat administrada d'una manera ferotgement centralista contra Menorca i les Pitiüses. Amb prou feines un terç del pressupost regional és administrat pels consells insulars. La raó cal buscar-la en la necessitat de finançament de macroprojectes insostenibles: construcció d'autopistes, embelliment de zones turístiques, pla de depuradores obsolet, etcètera, amb uns recursos molt limitats. Hi ha massa govern a Palma, i pràcticament gens a Maó, a Eivissa i a Formentera. Així, en dictadura o en democràcia, l'interès especulatiu d'uns pocs continua prevalent sobre la majoria.

I quin és el seu projecte estrella per al futur, Sr. Cañellas? Un règim fiscal i econòmic especial per a les Illes, a fi de fer-nos més competitius i eliminar els costos de la insularitat, diuen. En realitat la seva proposta comporta facilitats perquè venguin encara més turistes i més productes de fora, és a dir més massificació i menys oportunitats per a l'agricultura i la indústria locals. A més incentiva grans inversions antiecològiques en matèria de potabilitzadores i incineradores. A qui beneficiaria aquest estatut, doncs? A la població resident no, evidentment. De fet és aquesta la que continuarà suportant sola el pagament de les grans infraestructures que exigeix un turisme desproporcionat i d'espardenya: ampliació d'aeroports, de centrals tèrmiques, més carreteres..., sempre més i més.

Unes illes encimentades i turistitzades al màxim, on la població local no pugui tenir un habitatge per mor de la competència de segones residències d'europaus, sense agricultura, amb cada cop menys zones protegides, sense futur laboral per a la joventut, amb poca cultura i massa consumisme, on la democràcia emmalalteixi per estrès especulatiu no són el nostre projecte, tampoc el de molts dels seus electors, vertaderament conservadors, Sr. Cañellas.

Deixem-nos, però, de crítiques i parlem d'alternatives necessàries i viables. Els Verds volem solucions ecològicament assenyades, socialment justes, i conscients de la seva responsabilitat planetària. Si les illes fossin el món, ja no hi hauria atmosfera, l'escassetat d'aigua seria encara més terrible, viuríem envoltats de fems, el planeta Terra seria insostenible. La primera tasca, doncs, a emprendre és un canvi de sentit ètic. L'acció de govern ha de tenir en compte el futur, les noves generacions, per damunt dels interessos particulars a quatre anys vista. Per això Els Verds propugnam una reforma ecològica i social del model econòmic de les Illes. En lloc de viure dels interessos i la inversió productiva, malvivim a costa de dilapidar el capital, és a dir la terra, l'aigua, el paisatge, l'atmosfera. Hem d'anar cap a una aliança entre l'economia i ecologia que preservi l'entorn a l'hora que garanteixi millor el benestar social per avui i per demà. No hi ha reforma ecològica que valgui la pena si no comporta una qualitat de vida més gran a les Illes, si no implica solidaritat concreta amb el sud del planeta. pedra de toc d'aquesta reforma ecològica i social és l'eixamplament de la democràcia i el reforçament de l'autonomia a partir del fet insular.

Davant el "tot turisme" Els Verds propugnam un turisme responsable que doni una oportunitat a l'agricultura i a la indústria locals. Hem d'aturar la pèrdua de rendibilitat del sector alhora que desincentivar tot creixement quantitatiu devastador. L'horitzó ha de ser mantenir el turisme com a primer sector econòmic, tot tenint en compte el medi ambient, i un benefici social general. Això implicarà prendre decisions audaces, però necessàries. Els Verds creim que les bases d'aquesta reconversió haurien de ser:

Primer: Reduir el sector turístic, a fi de fer-lo competitiu, ja que està saturat. Passaria per una moratòria urbanística per a obres d'ús turístic fins que no es promulgassin les directrius d'ordenació territorial que encara esperam des del 1987. Igualment comportaria pactar un límit ambiental a respectar de, per exemple, un llit turístic per a cada 2 habitants. La reducció de places començaria per eliminar l'oferta turística il·legal, un 30% del total encara avui, esponjar les zones més saturades i regular l'oferta complementària amb mesures com limitar la restauració i abandonar el suport a nous camps de golf, ports esportius i al turisme rural.

Segon: Ecologitzar el consum turístic a fi de minimitzar el gran impacte que té sobre els recursos naturals. El Parlament hauria de promulgar una legislació ecològica en matèria d'energia, aigua, alimentació i residus. Així mateix s'hauria d'abandonar la política d'invertir en grans infraestructures que beneficien l'expansió turística, macroaeroport, autopistes, centrals tèrmiques, superport, potabilitzadores, etcètera, per afavorir fiscalment la reconversió ecològica del sector.

Tercer: El turisme hauria de cooperar amb el futur de l'agricultura i la indústria locals. El segment d'oferta de qualitat hauria de garantir un mercat a l'agricultura eficient, ecològica i local. Cal recordar que avui importam devers un 90% dels aliments. La reconversió ecològica hauria de beneficiar les empreses locals, en sectors com la rehabilitació d'edificis, l'energètic, reparació i manteniment de tecnologies eficients, etcètera.

Quart: Hi ha d'haver una fiscalitat ecològica sobre el turisme, que dissuadis els turistes i empreses irresponsables de fer consums insostenibles. Necessitam ja pactar una taxa turística general moderada, potser de 150 pessetes diàries, que allunyi el turisme d'espardenya i contribueixi a finançar la protecció de l'entorn i els programes de cooperació amb l'agricultura i la indústria locals. Els preus de l'aigua, l'energia o els residus han de penalitzar el malbaratament del sector i premiar-ne l'estalvi i l'eficiència. Una altra petita taxa ha de gravar els vehicles de lloguer, els cotxes en trànsit turístic i els vols xàrters, a fi d'estimular la reducció de la seva contribució al canvi climàtic.

Cinquena: La política turística ha de ser consensuada a 15 anys vista, amb participació ecologista, laboral i agrària. El turisme és massa important com per quedar en mans de *tour operators*, constructors, immobiliàries i el Govern regional. Tota la societat ha de participar en el disseny del seu futur. Això implica la retirada del Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca i la redacció d'un vertader pla director de turisme supeditat a les directrius d'ordenació territorial.

Davant el "tot consum" Els Verds volem seny ecològic. Posar fre a un consumisme desbocat és contribuir a assumir la nostra responsabilitat planetària. Una nova llei d'espais naturals completa, amb ses Salines d'Eivissa, i orientada a la preservació real de l'entorn és una pòlissa de futur per a un turisme ofegat de sobreoferta, això sí, defugint la seva degradació per massificació del trànsit turístic. Necessitam un vertader pla de transports terrestres que reorienti ecològicament les inversions en favor del transport social: tren, autocars, en detriment de l'expansió d'autopistes, rondes i noves carreteres.

Les Illes han de tenir un pla energètic sensat, basat en l'estalvi, l'eficiència i l'ús màxim d'energies netes -solar eòlica...-. L'objectiu ha de ser limitar les emissions de CO2 l'any 2000 als nivells de 1990, tal com es va acordar a la Cimera de la Terra de Rio de Janeiro.

Hem de sortir de la prehistòria en matèria de residus. Un nou pla de residus que eviti la incineració i promogui la creació d'empreses de reutilització i reciclatge és una exigència de pur sentit comú.

Pel que fa a l'aigua una política amb futur passaria per un pla hidrològic que es fonamenti en l'estalvi, la depuració terciària i reutilització màxima de l'aigua, i la limitació del creixement urbanístic i turístic. La població resident i l'agricultura han de tenir prioritat sobre el tot turisme, els camps de golf i la proliferació de piscines i parcs aquàtics.

Davant la precarietat social Els Verds exigim prioritat per l'ocupació i una qualitat de vida dignes. És d'urgència social promoure plans insulars d'ocupació que aprofitin la reforma ecològica i social de l'economia. Hi ha molta feina i bona a crear en la reconversió turística: rehabilitació, creació de zones verdes, etcètera; l'ampliació de la xarxa social, el suport al renaixement d'una agricultura eficient i ecològica. Aquests plans permetrien impulsar via desgravacions fiscals i subvencions una vertadera diversificació de l'economia i de l'estructura del mercat de treball. L'acció del Govern hauria d'afavorir la feina de les empreses locals davant l'actual favoritisme per les grans companyies peninsulars i europees.

Pel que fa a benestar, un sistema escolar propi i una xarxa pública sanitària digna i única han de ser les grans prioritats, juntament a la inversió d'almenys un 6% dels pressupostos en qualitat de vida. La cultura, l'augment d'ús de la llengua catalana, una joventut amb oportunitats de creació i participació, i una gent gran no manipulada en serien els grans beneficiaris.

Per solidaritat i consciència de l'evolució de les tensions a la Mediterrània, l'Administració ha d'apostar per invertir almenys un 0,7% dels pressupostos en projectes positius d'ajut al sud, sempre amb assessorament d'organitzacions no governamentals de prestigi.

Davant una democràcia de cartró-pedra, Els Verds volem una democràcia de cada dia, on la gent compti, i una autonomia de veritat, respectant el fet insular. La ciutadania està més atempta que mai als abusos i la corrupció. Per això cal una ampliació dels drets democràtics concrets per tal que hi hagi un lliure accés de la ciutadania a la documentació oficial i un control especial sobre l'adjudicació d'obres, l'accés a la funció pública i la concessió de subvencions. Les associacions altruistes han de gaudir d'un *status* d'utilitat pública que els permeti assessorar l'Administració, així com el Parlament i els consells insulars. Cal reformar l'Estatut perquè les Illes gaudeixin d'una vertadera autonomia en matèries com medi ambient, educació o hisenda; però també cal una llei de descentralització autonòmica que reforci els consells insulars de Mallorca, Menorca i d'Eivissa i Formentera, en detriment del centralisme del Govern i el Parlament de Palma.

Els Verds no hem entrat al Parlament per estar dient tot el dia que el Sr. Cañellas és un tal o un qual. Això ja ho sabem, i a més és estèril. Ens interessen més, Sr. Cañellas les solucions, de veritat, però, no la retòrica. Com veuen, Els Verds aportam un aire fresc, però també una ampla gamma de propostes alternatives a l'actual estat de coses, amb la millor voluntat constructiva, i amb la fermesa que dóna saber que estam davant d'un canvi de cicle que requerirà solucions audaces i solidàries, i demanam, Sr. Cañellas, que reconsideri el seu programa de govern i faci promesa d'obertura a la participació de la gent i les associacions que han fet que, malgrat el seu Govern i els seus amics, aquesta terra encara sigui bella i habitable. Seria un gest que l'honoraria i obriria un marge per a l'esperança. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat.

Pel grup polític Unió Mallorquina té la paraula la Sra. Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui tenc l'oportunitat d'intervenir en aquest debat d'investidura per primera vegada en nom d'Unió Mallorquina, una formació que està -ja que ahir en vàrem parlar tant, de legitimitat- legitimada pels 20.000 vots que pertanyen únicament i exclusiva a Mallorca. Vull amb això dir que si aquests 20.000 vots fossin a Menorca o a Eivissa-Formentera donarien com a resultat molts més diputats en aquesta cambra.

De bell nou ens trobam davant la responsabilitat de constituir el que és el quart Parlament de les Illes Balears. 12 anys després de la constitució d'aquell primer Parlament, en el qual també vaig estar present, les coses en aquesta cambra hem de dir que han canviat, i han canviat molt. En primer lloc ahir vàrem assistir a allò que no vaig tenir cap dubte de definir, un vegada escoltat, com el principi de la fi de l'era Cañellas. La majoria parlamentària no compta en aquests moments amb el suport majoritari dels mallorquins que, hem de recordar, representen el 80% dels habitants d'aquesta illa. I això que a vostè curiosament li va passar per alt, Sr. Cañellas, al discurs d'ahir, és per a mi i per al meu partit un fet importantíssim. Per tant digui el que digui i faci el que faci, jo crec que vostè és l'únic del seu partit que ha suspès l'examen d'aquest 28 de juny passat, l'únic que ha suspès l'examen a la circumscripció de Mallorca, per la qual vostè es va presentar.

Per tant no sé com pot dir que està tan legitimat políticament, i menys encara moralment, perquè 30.000 vots, que seran els de Menorca, els d'Eivissa i els de Formentera, li donin aquesta tan ansiada majoria que tan sols tindrà al Parlament. Seran precisament els vots dels menorquins, dels eivissencs i dels formenterers que faran possible d'una manera indirecta la seva investidura d'avui; i és que es veu que allà les irregularitats comeses per vostè no tenen la mateixa

ressonància ni la mateixa transcendència que tenen a Mallorca; i els vots d'aquests pobles, que són amics i germans, que és sens dubte un vot al consell insular, on allà està totalment arrelat dins la societat, i als seus presidents, Sr. Marí i Sr. Huguet, el que de qualque manera i de rebot li han donat vots a vostè en el Parlament; i això, Sr. Cañellas, vostè ho sap. I aquesta lectura dels resultats és la correcta i l'exacta, encara que ahir vostè al seu discurs en va fer una altra.

En segon lloc aquests resultats tan poc favorables a Mallorca signifiquen que el poble mallorquí li ha demostrat que realment no li agrada la política de la prepotència que vostè ha practicat en els seus mandats, i molt especialment al darrer mandat. Per això va fer molt bé al seu discurs d'ahir de denunciar que no exercirà el poder amb prepotència, i que governarà amb seny, amb prudència i amb respecte a tothom. Això està molt bé, Sr. Cañellas, però pensi que després de 12 anys d'estar a un govern i de conèixer-nos, vostè no té massa credibilitat, i ens és difícil pensar que ara podria fer un gir de 360 graus i realment canviar cap a aquesta política, que seria l'adient, i sobretot tenim profunds dubtes des del moment que la mateixa política que ha practicat durant aquests anys l'ha tornada practicar ara per ara a determinats ajuntaments, com és el cas més significatiu a l'Ajuntament de Manacor, que sense cap dubte ha fet que renunciàs una persona a canvi d'un càrrec perquè el segon pogués donar suport al seu batle. Això no és precisament una política que ajudi a pensar que el que vostè va dir ahir serà possible.

Endemés, i entre altres coses, durant aquests quatre anys de legislatura, si és que l'acaba, no tindrà temps d'actuar amb serenitat i amb seny. No tindrà temps perquè els escàndols i els conflictes polítics que se li succeiran a gran velocitat faran que sempre hagi d'estar a la defensiva, i a passar dies i dies defensant-se d'acusacions als diferents jutjats. Què diferent aquesta actitud que vostè predicava ahir al seu discurs, i que de qualque manera seria aplaudida per tothom, del comportament totalment groller i descortès que el seu partit ha practicat durant la passada campanya dia darrere dia, i per persones que estan molt properes a vostè. Ja és ben cert aquell dit que diu "mira't a tu i no diràs mal de ningú". Sé cert que en aquests moments seria un altre ben diferent el discurs de la gent que l'acompanya.

Per recobrar la tranquil·litat, per poder fer un tipus de política més assossegada, més positiva, per allunyar-se del catastrofisme, per donar la sensació real de transparència en la gestió, per recobrar la confiança en els poders públics, com deia ahir al seu discurs, vostè, Sr. Cañellas, li puc dir de veres, no és la persona més adequada. No és la persona més adequada a Balears, igualment que no ho és el Sr. González a Madrid, i és que això se li comença també a demostrar a les urnes; i és que entre un i altre hi ha moltes semblances: prepotència, massa anys de poder, massa poder, per no dir que

també hi ha els mateixos escàndols, les mateixes corrupteles. Ens faltava una cosa, però quasi també ja la tenim; realment és impossible pensar que els escàndols puguin ser els mateixos, perquè hi ha molta diferència entre una comunitat i el poder central; però perquè no faltàs res, perquè les Fileses podrien compensar amb el túnel de Sóller, però faltava qualche cosa més, ara perquè no es digui que aquí no hi ha també aquestes escoltes famoses, resulta que també un batle del PP es dedica a fer escoltes. No tendran, per descomptat, la mateixa qualitat del Cesid, però la intenció i la maledicència és exactament la mateixa.

En tercer lloc, i per primera vegada també, tenim aquí un candidat a president, un futur govern i una majoria parlamentària del PP implicats directament en escàndols greus de corrupció política. Com se'ns pot parlar de legitimació moral si vostè mateix comença el seu discurs dient que la justícia en aquesta comunitat ja farà camí, que tots els assumptes de presumpta corrupció en què el Partit Popular a Balears en aquest moment pugui estar implicat, estan en mans de qui pertoca? Pareixia un discurs realment començat amb molta mala consciència. Vostè sap tan bé com qualsevol ciutadà que una cosa és la responsabilitat política i l'altra la responsabilitat penal, i que posen passar molts d'anys realment abans que hi hagi una sentència condemnatòria, però que avui i ara hi ha una responsabilitat política que és seva, i que l'ha d'assumir, perquè si no, a on anirà a parar aquella regeneració democràtica que tant defensa el seu líder a Madrid, i que realment ens cansam dia a dia d'escoltar? En nom de quina ètica política pot el seu partit demanar dimissió dia darrere dia dels càrrecs polítics del Partit Socialista de Madrid, implicats en casos de presumpta corrupció, i que no n'hi ha cap que hagi estat condemnat, quan encara estam esperant a les Illes Balears que dimiteixi qualcú dels seus? Allà són ministres, aquí són consellers. Perquè vostè sí que en té, Sr. Cañellas, i em sap greu recordar-li, de condemnats en aquesta sala, i de senadors. Aquesta és l'ètica del Partit Popular i l'ètica del Sr. Cañellas, una ètica que fa que als condemnats se'ls facin homenatges i se'ls nomeni senadors.

En quart lloc, els resultats electorals del passat dia 28 han donat representativitat per primera vegada a moltes forces polítiques. Mai en aquest parlament s'havia donat cabuda a sis forces polítiques, una pluralitat ideològica que demostra la diversitat d'idees de la nostra comunitat, malgrat els intents d'evitar-ho per part també del Sr. Cañellas. Com tots sabran, aquesta modificació a darrera hora, d'amagat, de la Llei electoral, ha fet precisament que sigui el fet que faci que hi hagi més representació que mai de les diferents forces, i que hi hagi una política de menys *rodillo* que mai en aquest parlament.

I després d'exposar totes les reserves que la seva candidatura planteja al meu partit, i jo crec que també als mallorquins que varen votar la nostra força, l'he de felicitar perquè a pesar de tot ha tengut uns bons resultats dia 28 de maig; felicitació que, he de confessar, faig, com ja he dit, tenint en compte que el seu partit a Mallorca, repetesc, no té aquesta majoria absoluta, i que per tant la força d'Unió Mallorquina

està més que mai legitimada per dur endavant una actuació d'oposició, d'estricta vigilància sobre totes les decisions que afectaran, i que seran moltes, el futur de Mallorca durant aquests propers quatre anys.

Ahir vaig escoltar molt atentament el seu discurs. Vaig cercar la paraula que va ser l'eslògan de tota la seva campanya: solucions; solucions que, com he dit abans, devien venir imposades de Madrid. Malauradament he de confessar-li que no vaig escoltar en cap moment ni en paraules seves quines eren aquestes solucions, i és lògic, si ho pensam, perquè difícilment pot tenir solucions per als problemes aquell que els ha creat; i vostè durant dotze anys ha creat els problemes que existeixen avui per avui en aquesta comunitat. Li promet també que vaig escoltar i no vaig sentir parlar de cap dels problemes que realment nosaltres consideram que són urgents a la nostra comunitat. Durant una hora i mitja vàrem sentir la mateixa cançó de sempre, amb una altra lletra més o menys modificat, i que ha passat de qualche manera per fer-nos pensar quin és realment el seu plantejament sobre aquells temes que preocupen tots i cadascun dels ciutadans de Mallorca.

Què ha passat amb el tema de dur l'aigua en vaixell de Tarragona? Es lleva la línia Palma-Tarragona, esperam que s'acabi l'aigua de l'Ebre, ens duran l'aigua en avió... Què ha passat amb aquelles 20 empreses públiques, amb aquells 26.000 milions de deute que tenen?, les pensa privatitzar, tal i com s'ha acordat d'algunes d'elles en aquest parlament, o es pensa passar per la màniga, com li és habitual els manaments parlamentaris? I què ha passat, què pensa que passi amb les indemnitzacions a tots els propietaris de les finques que Obres Públiques va expropiar? Pagaran o hauran d'esperar una propera legislatura aquells que tenen pendent el seu cobrament? Què passa amb les concessions del túnel de Sóller, i què passa amb la carretera de Deià a Sóller?, s'acabaran les obres?, qui pagarà les conseqüències d'unes errates que són del Govern?, qui les pagarà? Com sempre, suposam que els ciutadans; però quines solucions hi té vostè, a tots aquests problemes? Què passa amb el Pla d'ordenació de l'oferta turística? Què passa amb les directrius territorials? És veritat, com vostè va repetir al llarg del seu discurs i en el seu programa, que pretén un equilibri entre economia, però a la vegada amb un respecte al medi ambient, o és només una frase dins un discurs institucional?, és una frase que formava part del nostre discurs i del nostre programa electoral: equilibri entre economia, però també amb respecte cap al medi ambient, un creixement econòmic moderat. Això vostè ho diu, però després la pràctica ens demostra que no ho fa. Què ha passat amb el Pla de modernització de l'oferta turística complementària?, i amb l'Ordre d'ensenyament dictada per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, en què no s'estableixen els mínims d'assignatures en català, i que tantes protestes ha tengut per part dels ciutadans d'aquestes illes? Què ha passat i què passarà amb la reforma de l'Es-

tatut?, li donaran realment suport? I amb el Pla hidrològic, què pensen fer?

Sr. Cañellas, vostè ha tengut moltes oportunitats de resoldre els problemes d'aquesta comunitat. Dotze anys són molts d'anys d'història, dotze anys donen per molt, i no vengui ara a justificar que el que pretén i les aspiracions a la Presidència de la Comunitat Autònoma són per tal de consolidar el que ha fet fins ara, perquè ens podríem realment preguntar què és el vol consolidar. Què volem, consolidar la línia marítima que ens transporta l'aigua en vaixell? Què volem, consolidar que el POOT continuï tancat dins un calaix fins que els cucs se'l mengin? Consolidar unes negociacions permanents amb el Ministeri d'Educació i Ensenyament per tal que qualche dia -perquè han passat molts d'anys i ja fa rialles- venguin aquestes famoses competències?

Jo crec que realment és difícil consolidar res de tot el que li he dit. Quin és el programa de govern del seu partit? Quin és, perquè... de qualche manera... els lletrats estan totalment divertits, i és fabulós això. Quin és el programa de govern del seu partit? Quin és?, perquè el que vàrem sentir ahir, més que un programa ens va donar la sensació de la lectura d'un missal, d'aquelles coses que es fan a l'església, (...), preocupat, poc optimista, que no s'ho creu ni el que ho diu. També ens demanam si és un programa de dretes o d'esquerres, nacionalista o regionalista. I això no ho dic en broma, ho dic realment amb serietat. Ahir vostè va dir, primer que el Partit Popular ha demostrat una especial sensibilitat en la defensa de la cultura, la llengua i les tradicions pròpies amb un component regionalista sincer. Després, al llarg del discurs diu que la seva és una política centrada i centrista, i dins un marc d'un nacionalisme moderat. En segon lloc ens parla, quan parla d'economia, del liberalisme econòmic i de suport a la iniciativa privada, i mentrestant el que se'ns ha demostrat en tots aquests anys del seu govern és que a vostè el que li agrada és tenir un conglomerat d'empreses públiques amb un dèficit acumulat importantíssim que fa poc menys que impossible el sanejament econòmic de la nostra comunitat.

La veritat, Sr. Cañellas, vostè ho és tot. És regionalista, és nacionalista, és liberal, és conservador, és moderat, i a la vegada fa una política d'empresa pública més pròpia del socialisme. Realment quasi ho té tot, no és estrany que després el puguin votar, sobretot si a cadascú li explica allò que ell vol escoltar. Jo crec, Sr. Cañellas, que hauria de menester una segona investidura, com vostè mateix ja ha començat a anunciar, perquè tal vegada així els ciutadans d'aquestes illes podríem sentir realment què és el que és el seu partit, i un discurs clarificador i amb més contingut polític.

Si li serveix per aprendre qualche cosa, li puc dir que nosaltres, la gent d'Unió Mallorquina, sí que tenim un programa, sí que sabem qui som i sí que sabem a on anam, que som nacionalistes, que tenim un tarannà liberal pel que fa a l'economia, i que durant aquesta legislatura escoltarà aquest programa perquè, li agradi més o menys, durant aquests propers quatre anys i en aquest parlament pensam fer sentir

la nostra veu i impulsar totes aquelles iniciatives parlamentàries del nostre programa amb les quals ens vàrem presentar a les eleccions, i que no són més que la defensa dels interessos de Mallorca i del mallorquí; un programa que divergeix moltíssim del seu, i que divergirà més perquè aquest parlament serà, desgraciadament, en els propers quatre anys captiu de les propostes i interessos de Menorca i d'Eivissa, que perjudicaran sens dubte els interessos de tota Mallorca i de tots els mallorquins.

Primer estam d'acord que les Illes Balears són una comunitat petita, no massa ben dotada de recursos naturals, i també que és una de les àrees més riques de l'Estat espanyol, una zona de les més obertes a Europa i al món. Tot analitzant altres regions europees queda constància, com molt bé va dir vostè, que Mallorca en particular i les Illes Balears en general constitueixen un dels exemples més evidents i destacats d'aquesta capacitat de creixement que ha estat possible gràcies als homes i les dones d'aquesta terra, als empresaris i a les empresàries d'aquesta comunitat, i no només del Govern, però diguem que també el Govern hi ha pogut tenir una certa part. Mallorca és aquesta societat dinàmica, emprendora, amb un alt grau d'iniciativa, és oberta a canvis, a innovacions; en resum, una societat oberta al món on les coses funcionen harmònicament i sense grans conflictes frontals. És una comunitat que no s'ha fet, jo diria gràcies a l'acció de Govern, sinó gràcies a la iniciativa de tota aquesta gent, la nostra gent, que l'ha feta possible.

I per reforçar aquest teixit social nosaltres creim que cal impulsar fins a les darreres conseqüències el desenvolupament autòmic que està previst a l'Estatut, i s'ha de promoure la descentralització del Govern de la Comunitat cap als consells insulars, i molt especialment cap al Consell Insular de Mallorca, també cap a altres tipus d'institucions que han d'actuar com a plataforma per traçar les grans línies de la política econòmica i social, i per tal d'articular una acció coordinada dels ajuntaments, de les institucions insulars i també de les autòniques. Descentralització absoluta, tal com preveu l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia, i com Unió Mallorquina ha defensat sempre. Aquest article diu que els consells insulars, a més de les competències que els corresponguin com a corporacions locals, tendran la facultat d'assumir dins el seu àmbit territorial la funció executiva i de gestió en la mesura que la Comunitat Autònoma anirà assumint competències. Per tant, com pot dir que en el cas de Mallorca, com va dir ahir, compartirà algunes gestions amb el Govern? Jo diria que és això una política de mala intenció, perquè, quines gestions seran aquestes que vol compartir? Per què el Consell Insular de Mallorca ha de tenir menys competències que els consells de Menorca o d'Eivissa? No seran potser les gestions que vulguin aquelles que afectin a ordenació del territori, turisme, obres hidràuliques; totes aquelles que tenen un component important econòmic i molt

sospitós en moltes ocasions d'aquest tràfecs sospitosos d'influències?

El desenvolupament de l'Estatut vol dir, Sr. Cañellas, que hi ha d'haver respecte de les competències exclusives, competències que en aquests moments es tenen, però que no estan totalment respectades; significa una solució definitiva al tema del finançament autonòmic de manera que aquest sigui suficient. La solució apuntada per nosaltres, la gent d'Unió Mallorquina, és assumir el màxim grau de responsabilitat fiscal, i això seria realment el que ens donaria un alt grau d'autonomia. Mentre nosaltres demanam això vostè en el seu discurs va passar de qualque manera de puntetes per damunt aquest tema, i ens va dir, després que fa dos dies liderava una proposta de règim fiscal diferenciat, de qualque manera sí que estaven d'acord en el mateix, però ja vàrem poder comprovar no fa tampoc massa temps, en plena campanya, quan va venir el Sr. Aznar aquí, què és el que vostès entenien i quines possibilitats tenia aquest règim fiscal diferenciat, i la veritat és que no en té cap, de possibilitat, perquè de qualque manera a la seva proposta -molt aplaudida, per cert, per la gent que va anar al discurs- de dir "Balears volem un règim fiscal diferenciat", i tothom va aplaudir; però casualment al cap d'una estona varen aplaudir exactament tot el contrari, quan el Sr. Aznar va dir "No, no, no, *Baleares debe ser la más solidaria, de esa España solidaria hay que saber explicar lo mismo en la plaza de toros de Badajoz que en el polideportivo de Palma*".

Jo crec, Sr. Cañellas, que això volia dir qualque cosa. Als mallorquins això ja ens fa riure si no fos que ens interessà de debò. Ja en tenim prou de solidaritat un dia i un altre dia, aquesta solidaritat de què sempre parlen els partits centralistes, i que ens demanen solidaritat amb Andalusia, amb Extremadura... I jo diria: No seria ja un poc ben hora de pensar en la solidaritat dels altres cap a nosaltres? Perquè nosaltres sempre hem estat una comunitat solidària; nosaltres som solidaris perquè tenim un alt índex d'immigració; nosaltres som una gent acollidora; nosaltres de qualque manera hem aportat molt cap als altres, i ens agradaria també que qualque dia hi hagués l'esperança que quan comandàs qualcú les coses poguessin canviar, però la veritat és que les esperances amb el Sr. Aznar són menys que les que tenim en aquests moments amb el Sr. González. Unes i altres, no tenim cap tipus d'esperança que el nostre règim fiscal pugui ser realment qualque dia diferenciat.

També significa una especial consideració dels aspectes lingüístics i culturals. Aquests aspectes que es reflecteixen a l'Estatut, amb aquest estat de què formam part, l'Estat espanyol, sabem que té uns determinats termes, perquè així ho diu l'Estatut i així ho diu la Constitució, que són de sobirania i que de qualque manera l'afecten molt directament, i que hem de tenir en compte que a nivell de macroeconomia, a nivell internacional ells han de tenir qualque cosa que dir. El que ja no ens pareix tan normal és que aquests aspectes de sobirania o de superioritat jeràrquica es posin a vegades també per parlar de cultura o per parlar de la llengua. Jo crec que una llengua és igual a una altra, de qualsevol altra comunitat, sense tenir cap tipus d'importància si és

molta gent la que la parla o si són menys. No hi pot haver, jo crec, cap mena de supeditació a res quan es tracta de defensar la nostra llengua i la nostra cultura. També crec que és necessària la ràpida resolució dels traspessos pendents. Unió Mallorquina sempre s'ha mostrat contrària a aquell pacte que varen subscriure el Partit Popular i el Partit Socialista l'any 92, un pacte que era totalment contrari als interessos de la nostra comunitat. I ens pareix molt bé el que va dir quan va dir que vostè no estava disposat a acceptar traspessos de competències que a un moment determinat servissin tan sols per sortir a la fotografia, si no venguessin ben dotats. En això tindrà tot el nostre suport. Això és realment una política encertada.

Però no va ser tan encertada la política d'acceptar a l'any 92 aquest pacte del PP i del PSOE, que feia que la nostra comunitat no pogués accedir a allò que tenia dreta a un moment determinat perquè el Sr. Aznar es pogués asseure devora el Sr. González i sortir a la fotografia. Si n'ha après una bona lliçó, li don l'enhora-bona, i sàpiga que tindrà sempre el nostre suport perquè les competències s'acceptin en el moment que toquin, i d'una manera que les puguem després gaudir. L'aprovació de la reforma de l'Estatut és per a nosaltres també important; primer, perquè va ser una iniciativa del nostre partit, i perquè farà que la nostra comunitat es pugui equiparar al que tenim dret, a ser una comunitat històrica com una altra. Esperem que també tinguem el seu suport al Parlament de Madrid al seu moment.

Parlaríem ara -però crec que ja el llum s'encén- d'economia i de benestar social, perquè crec jo que el tema econòmic i de benestar social és un tema que va molt lligat, i de qualque manera vostè va manejar ahir un document de la FIES i un document que tenia unes valoracions econòmiques jo diria que molt importants i molt positives per a les Illes Balears dins els propers anys, un document que ens parla de creixement del producte interior brut per damunt de la mitja espanyola, un document interessant, i que no concorda massa amb les infraestructures i amb els serveis que després té aquesta, la nostra comunitat, i un document que està manejat en part. Perquè allà on vostè diu que a l'any 1994 el producte interior brut era del 158%, nosaltres li podríem dir que també hi ha altres documents que ens diuen que som la comunitat que va darrera en matèria de traçat de carreteres. també vostè diu a un moment determinat que vàrem tenir un creixement d'un 7,2% en el 1994 en front d'una mitja nacional que estava en un 2,3%, però també li podríem dir, perquè també es diu en els mateixos documents, que nosaltres som una de les comunitats amb pitjor servici sanitari. On es diu que a les Illes Balears hi ha progrés i creixement econòmic accelerat any darrere any i que anam per davant de la resta d'Espanya, també diuen altres documents que la nostra comunitat té un alt índex de destrucció del teixit social, industrial, empresarial i agrícola. També és cert,

hi ha altres documents que sens dubte vostè ha manejat, que ens diuen que així com va pujant el pressupost., per exemple, d'una conselleria tan important per a aquesta comunitat com la d'Agricultura, els ingressos i el Producte interior brut de tots els agricultors i ramaders cada dia està baixant. On es diu que la nostra és una comunitat on hi ha el menor índex d'atur, que és cert, també podríem dir que som la comunitat autònoma que té els salaris més baixos, també podríem dir que és la comunitat autònoma que té més "contractes-basura" i que és la comunitat autònoma que té més estacionalitat. Les lectures dels documents, com vostè molt bé sap, es poden fer sempre de dues maneres, vostè la'n fa d'una i jo hi veig la part contrària.

Convindrà amb mi, Sr. Cañellas, que té poques coses de què sentir-se tan orgullós, com moltes vegades diu, perquè la veritat és que a la nostra comunitat li manquen moltes coses. Nosaltres sí que creim realment en una economia productiva i no en una economia subvencionada. Nosaltres sí que hem donat proves al llarg del temps que creim en això, recordi quantes vegades li hem tret aquí el tema de les empreses públiques, quantes vegades li hem demanat que no hi hagi, per part del Govern, competència deslleial a la iniciativa privada. Ara no ens doni classes d'iniciativa privada i d'economia productiva, perquè vostè ha estat el principal impulsor d'empreses públiques a Mallorca, n'hi ha creades més de vint, i vostè sap perfectament que aquestes empreses públiques no responen a una necessitat social, sinó a uns interessos totalment partidistes, perquè vostè sap que aquestes empreses són una màquina de fer vots, una màquina per tenir candidats als diferents ajuntaments, una màquina per tenir gent adepta al sistema.

Diu que en economia no es poden aturar, idò vostè ho té realment bastant malament, perquè ha estat durant dotze anys aturat, i si no fos que hem tengut realment la sort que hi hagi una desestabilització total al sud d'Europa, en aquest moment hauríem de batallar durament amb els mercats turístics de Iugoslàvia i de Turquia, i ara diu que és necessària la diversificació, que no podem estar pendents només del sector del turisme, hi té tota la raó, li ho hem dit en moltíssimes d'ocasions, però vostè no n'ha fet cas fins ara i ha deixat realment que es destruís la nostra indústria i el nostre sector agrícola i el nostre sector ramader. Ara diu que farà un canvi de 360 graus en la seva política econòmica, jo crec que serà difícil fer realment aquest canvi, sobretot si no es vol produir un desajust important en totes les estructures econòmiques actuals.

Ja per acabar, Sr. Cañellas, resumiré la filosofia del seu programa dient que donaran preferència als interessos comuns o als de tota la societat per damunt dels interessos particulars i que no faran una política de parts i quarts. La veritat, permeti-nos que dubtem que això sigui així, permeti-nos que dubtem de la seva justícia, d'aquesta política que vostè diu que practicarà i que no ha practicat mai avui per avui. Permeti'm recordar-li allò que li vaig dir fa ja uns dies en aquesta mateixa tribuna, què és per a vostè defensar els interessos de tots per damunt dels particulars? La política

que duu en espais naturals, en què en un moment determinat es protegeixen les finques d'un per tal que no pugui ni especular, ni vendre, ni enriquir-se amb aquestes en nom que Mallorca ho necessita i que, per una altra part, a uns altres que són un poc més amics es dediquen a... sí, a protegir la seva finca, però d'una manera diferent, permetent-los que hi puguin fer camps de golf que els permetin rendibilitzar aquesta mateixa finca, ¿o és justícia que si són més amics se'ls compri la finca per 3.000 milions de pessetes, com és el cas de Cala Mondragó? I finalment, això sí, si són de la família -com diuen vostès, la família és el primer-, se'ls desprotegeix el que estava protegit i se'ls hi permet urbanitzar, com és el cas de ses Salines; vergonya ens hauria de fer aquest cas, Sr. President, vergonya que des del parlament de l'Estat hagin de venir a protegir el nostre territori.

I quan vostè, candidat a la Comunitat i també al Govern, a president, en un moment determinat ens diu tot això, què pretén?, que el felicitem, que l'aplaudim? És a partir d'aquesta realitat que vostè i ningú més que vostè s'hauria d'haver plantejat de veritat, de cor, amb el cor a la mà, si realment vostè era la persona més indicada per presentar-se avui com a candidat, si vostè representa realment el postulat de la regeneració democràtica que propugna dia rera dia el seu partit a Madrid, si el sentit de la responsabilitat i del servei al seu poble no hagués fet de qualque manera que hauria estat millor que deixàs pas a un segon o a un tercer de la seva llista. Jo crec que si això hagués estat així, vostè hauria pogut tenir el suport del nostre grup, però realment, donat que vostè ha volgut, a pesar de totes les circumstàncies negatives, ser avui el candidat, li he de dir que no podem col·laborar en perpetuar la irresponsabilitat de la seva actuació. Per això, també com vostè va dir ahir, amb la consciència molt tranquil·la, nosaltres, Unió Mallorquina, no li donarem suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Té la paraula el candidat Sr. Cañellas i Fons.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Gabriel):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Dos grups polítics han presentat fins aquí, fins ara, la seva opinió, els seus plantejaments, sobre allò que un debat d'investidura representa; han presentat dues visions, jo crec que distintes, sobre allò que aquí ahir es va exposar i, per què no dir-ho també?, sobre una línia d'actuació política que emprèn qualque cosa més que només el discurs d'ahir, perquè la lliçó primordial que hi havia dins la intervenció de qui demanava la confiança al Parlament ahir era que hi havia una línia de tendència, una línia de continuïtat al llarg del que havien estat dotze anys de govern.

Un grup nou en aquesta cambra ha fet, al meu veure, una visió o ha plantejat una visió des de dos punts de vista completament diferents. Ha fet una visió primerament, per dir-ho amb la paraula que em pareix més exacta, idíl·lica, una visió que potser bé ens agradaria tenir a tots aquells que tenim una certa edat per recordar unes illes distintes i diferents. Ha estat bo veure com venien a fer un plantejament de la seva visió, com ell mateix ha manifestat, no en absolut des de la confrontació, i això en un parlament és digne d'alabar perquè no anar des del punt de vista de la confrontació no vol dir no defensar punts de vista diferents, sinó defensar aquells que un creu que són els millors i exposar-los per veure si de qualche manera es pot arribar a conclusions des de les òptiques, des de les visions d'aquells altres que tenen una responsabilitat distinta. El que em preocupa és que tal vegada sigui una visió feta des del punt de vista d'aquell que no té obligació de governar, una visió des d'aquell que només té el punt de vista de fer una exposició del que serien uns sentiments, una forma de pensar, però que sap que no l'ha de dur a la pràctica. Ens fa veure unes illes que ja han arribat al sùmmum de la saturació; pareix que l'entrada d'aquest grup en aquest parlament marca la diferència entre una situació que ha arribat fins avui i allò que és demà, abans i després de Els Verds en el Parlament. Em fa la sensació que això no és que no sigui necessàriament així, és que no és en absolut així; que la sensibilització de tots els diputats, els que són aquí i els que eren en les sessions anteriors, com a representació d'una societat, per una preocupació mediambiental no ha començada avui perquè un grup verd hagi obtingut un escó a un parlament regional, aqueixa sensibilització -jo crec- va començar fa molt més temps i que totes les polítiques de tots els grups, i el meu no n'és una excepció, ja fa temps que van orientades cap a unes formulacions diferents, cap a uns plantejaments polítics diferents que tracten de cercar allò que jo ahir els definia com un equilibri molt tens, tot i reconèixer que s'han fet actuacions al llarg de molts anys, llavors eren la darrera moda i avui es consideren absolutament desfasades, i es reconeix que han estat perjudicials, però que quan es feren, es feren per part d'unes persones, d'uns responsables socials, econòmics i polítics que creien que feien i tocaven amb un dit el cel. Sempre pos el mateix exemple: Jo he vist Magalluf sense cap edifici i jo he vist, a Santa Ponça, retirar-s'hi les aigües més de dos quilòmetres, fins a la desembocadura de la badia, i m'hi he passejat mentre les aigües no hi eren; llavors es varen fer a Magalluf, que no tenia cap problema de metratge ni de solar, quatre edificis que tot Balears va anar a veure perquè eren el darrer crit de la moda, perquè tothom es donava l'enhorabona d'haver arribat no a la modernitat, a la postmodernitat en fer aquells edificis tan alts, avui ja no ho serien, i el comentari generalitzat era: I s'engronsen quan són a dalt. Llavors s'ha demostrat que aquella actuació no ha anat d'acord amb les línies que el pensament de la gent anava, però, com diuen, Déu ens n'alliberi d'un ja està fet, i el creixement econòmic va exigir, efectivament, que hi hagués tal vegada una falta d'organització, una falta de planificació, no en els dotze darrers anys, perquè és molt anterior, i no és una excusa cap al govern que jo he presidit, que es va fer que es creàs aquell terme de

balearització, en sentit pejoratiu. Bé, però les circumstàncies canvien, els gusts també, la consciència de la gent canvia, la consciència dels grups polítics d'aquesta cambra també, i comença una política diferenciada de protecció, de canviar de sistemes de construcció, de canviar de planificació dels allotjaments turístics, de canviar el tipus de creixement, d'anar canviant la quantitat per la qualitat, d'anar fent tota una sèrie de mesures d'humanització de zones, de creació d'un altre entorn, de protecció dels espais naturals; per cert, vostè ha dit que eren petits i pocs, i per ventura té raó, però compari'ls amb qualsevol altre indret d'Espanya o d'Europa i també haurem de dir que som els que els tenim més protegits i amb més quantitat percentual, la qual cosa vol dir que també en això..., i no vol dir que sigui per posar-se cap ploma al capell, però és una realitat constatable que a Europa no hi ha més d'un 5..., que a Espanya no hi ha més d'un 5% protegit, i a Espanya no hi ha més d'un 7, i a Europa no hi ha més d'un 7, i aquí vostè ha dit un 34 i és un 40 i busques. Per tant, aquesta política de situar-nos en un altre context, en un altre entorn, crec que no pot apuntar-se-la ningú en exclusiva, uns accentuen més la seva actuació política des d'aquest caire, uns altres tenim l'obligació d'intentar trobar les fórmules, els mitjans i les maneres perquè tothom pugui intentar trobar totes les actuacions possibles per viure, això requereix un equilibri entre el creixement i la protecció i, sobretot, allò que jo els deia jo ahir d'un creixement a través d'unes actuacions de caràcter econòmic que, a més de respectuoses, puguin generar, sense cap dubte, millors rendes per a aquells que les explotin sense fer mal i més capacitat de creació de llocs de feina.

No és d'ara, ni ho ha dit avui per primera vegada, al llarg de la campanya ho han manifestat en moltes ocasions. Vostè ha parlat que l'ideal seria dos visitants per cada habitant, a l'inrevés, un llit per cada dos habitants. Això és una utopia, una utopia que a la millor queda molt bé i molt fina, però un llit per cada dos habitants representa un retrocés en l'economia d'aquestes illes, les quals no ho poden resistir. Quan un duu un cavall més o manco desbocat pot tirar de les regnes amb més o amb menys força, aquí n'hi ha més afeccionats que jo a les curses de cavalls, a les quals no en som gens, però ha (...) perquè una tirada mal donada li podria causar dos efectes contradictoris, o que es desbocàs encara més i que, qui el condueix, li sortís per les orelles o que l'aturada fos tan grossa que haguessin de dir allò d'aquell animalet que li va passar, miraren l'amo i li digueren el menut és mort. Lògicament, vostè no es podia quedar amb una actuació només idíl·lica, havia de plantejar forçosament tota una sèrie de solucions, perquè, em perdonarà, però passar com una crítica a aquell govern no haver tengut les competències en educació ni en Insalud, bé, ho hem d'admetre perquè som una de les dues parts negociants, però aquestes són culpes compartides en les quals no voldria entrar ara, temps hi haurà per entrar-hi. Que hem produït un desmantella-

ment continuat dels serveis socials, jo li ho he de negar absolutament; crec que mai l'actuació en temes de caràcter social havia tengut un creixement tan ràpid, un creixement tan orientat, no cap a una política pròpia del Govern que cerqui un clientelisme, perquè totes o quasi totes les nostres actuacions de caràcter social hem procurat que anassin per la via de l'impuls d'allò que eren iniciatives privades, iniciatives de la pròpia societat, però que donaven un servei millor, puntual i molt més eficaç; no puc admetre-li de cap manera que em digui que el nostre govern ha estat insensible en aqueix temps. Jo esperava que manifestàs, com la gran crítica, que aqueix govern, i no assenyal només aquest, sinó també els antecessors, aquest nou equip que fa dos anys només que dirigeix el Govern, sigui la resposta permanent a la visió única i exclusiva dels *lobbies* immobiliaris, perquè comprendrà que després de dotze anys de sentir aqueixa mateixa cançó en boca de tots i cadascun dels portaveus de tots i cadascun dels grups, tant si són els mateixos que ara com els seus antecessors respectius, sortissin pel tema que sortissin, comprendrà que ja no ens afecta, sabem ben cert que això no és així, sabem ben cert que aquesta no ha estat la política del Govern i que, molt al contrari, hem tractat de cercar sempre l'equilibri adequat entre tots els sectors.

Allò que m'ha cridat l'atenció és que hagi dit en diverses ocasions que hem fet una sèrie d'inversions continuades mal planificades, com si la globalitat d'aqueixa política no estigués bé, no sé si es referia a qualche cas concret, però els ha generalitzat, amb què hem cobert durant aquests anys un pla de depuradores obsoletes i al mateix temps l'hem completat amb un gran pla d'autopistes. Un pla de depuradores, sí que l'hem fet; un pla de depuradores obsoletes, em neg a admetre-ho. (...) tinguin una opinió diferenciada i distinta, però un pla de depuració de les aigües, crec que no hi ha hagut cap comunitat que hagi estat capaç a emprendre'l, cosa que això ha motivat que hi hagués una d'aqueixes vint-i-una empreses públiques que tant se'ns tiren en cara però que no ha fet la competència a ningú, sinó que ha utilitzat les vies de l'actuació privada. Un pla d'autopistes, miri, jo li podria dir que el darrer pic que vaig anar a una reunió del partit, on havíem de fer un resum del que havia realitzat cadascú, quan vaig arribar a l'apartat de carreteres, vaig dir que en dotze anys havíem fet 21 quilòmetres d'autopista, hi va haver una rialla generalitzada perquè, a mi, 21 quilòmetres em pareixien totes ls autopistes del món, però, pel que es veu, té raó un altre portaveu quan ha dit que totes ls autopistes s'han fet en altres bandes per altres institucions i a nosaltres no ens n'ha tocada cap.

Les alternatives que vostè planteja són: Reduir el sector turístic. jo crec que és obvi que durant molt de temps hi ha hagut una política clara, i hi continua, de reduir el nombre de llicències, de fer-les impossibles per la via legal que hi havia a l'abast, que únicament i exclusivament es podia permetre l'impuls de qualche iniciativa que tengués una característica d'una qualitat molt important, però que evitàs en tot moment l'impuls d'aquest que vostè, no jo, ha definit com el turisme d'espardenya. Lògic era que digués: Fora camps de golf i ports esportius. Crec que no importa ni entrar-hi, són

dues postures on, com en tot, entre res i tot hi pot haver actuacions diferenciades, jo crec que també en aqueix tema s'ha pres un camí bastant bo, en el sentit d'acursar totes les possibilitats que siguin de mera especulació per només veure si hi ha qualche projecte que pugui permetre un turisme de qualitat que, sense fer tant de perjudici ecològic, mediambiental i de consums extraordinaris de tot es aquestes energies que tan ens són necessàries, ens permeti allargar les temporades, estabilitzar l'ocupació, mantenir un crèdit d'imatge cap a l'exterior, per quan hàgim de tornar a competir, a dins aquest context mediterrani, amb tots aquests altres països que avui, en aquest moment, per circumstàncies particulars seves estan fora d'aqueix mercat. Fora infraestructures. Que el turisme cooperi en l'agricultura, però, al mateix temps, manllevat -o jo he cregut entendre-ho- com un dels grans mals que s'impulsen, la reconducció del turisme cap a l'interior, cap a l'agroturisme, cap al turisme local, rural, però, al mateix temps, vostè em demana que cooperi en l'agricultura, com no sigui que en arribar els turistes en avió els donem unes recomanacions per consumir *lechugas del lugar*, la veritat, no sé com pot compaginar ajudar en les rendes de l'agricultor, ajudar l'interior, ajudar aquests que són els més desfavorits fins ara, sense espanyar... amb uns decrets que han sortit, que són d'allò més restrictiu a l'hora de facilitar i donar possibilitat, i jo crec que estan encertats en aquesta línia. És clar, immediatament, la solució ve per la línia de la fiscalitat, una fiscalitat ecològica, amb una taxa moderada, per llevar el turisme d'espardenya, però vostè ha de tenir en compte que almanco dues illes, Menorca no té encara tant aqueixa circumstància, però a Eivissa i a Mallorca ja hi ha una diversificació de les zones que no permeten fer amb elles allò que vulguem, hi ha zones que permeten una reconversió immediata, i s'ha reconegut al llarg d'aquests quatre anys amb la modernització dels allotjaments, amb el canvi d'estructura, amb la professionalització de les persones, amb oferir-ne una imatge distinta, que aquell turisme va canviant perquè no sigui (...), però que encara hi ha zones que per viure necessiten, jo no diria del turisme d'espardenya, però d'un turisme d'una classe més econòmicament no pudent perquè no li queda més remei que cobrir aquells llits, no li queda més remei que donar feina a aqueixes empreses, mentre no ens convencem que és impossible que hi hagi un nombre de visitants suficientment important d'una classe alta econòmica que pugui permetre's el luxe de venir de vacances i triï només aquesta terra i que, a més, ens permeti viure a tots els habitants d'aquestes illes. Taxa sobre els vehicles de lloguer, taxes sobre els vols chàrter. A mi em sona que aquestes són mesures que estan un poc fora del que ha estat en general el contacte amb el que és el món turístic avui a Europa, que sí que va per una via d'una millor qualitat, però que encara no ha arribat a tant.

Tots els plantejaments que vostè pot fer sobre energies alternatives, tots els plantejaments que pugui fer de nous sistemes perquè el reciclatge sigui més perfecte, tot

allò que pugui ser per estalviar l'aigua, per fer que aquesta aigua arribi a estar sota un control molt més determinat que pugui no afavorir uns i beneficiar-los en perjudici d'altres i que pugui anar igualant el preu de les aigües, jo crec que és una cosa en la quals tots creim que és així i, en la meua intervenció, vaig anunciar que havíem d'anar cap a aquest camí, així mateix en temes de depuració terciària, que són element imprescindible, ineludible, en aquesta terra i en aquest moment.

Hi ha hagut una manifestació en les solucions que vostè m'ha fet, ja m'agradaria saber com ho puc fer. Diu: Afavorir les empreses locals en contra de les grans empreses que vénen de fora. Si m'ho permet, li contaré que en el primer decret que va fer el primer Govern -inexpert Govern d'aquesta comunitat- hi havia una clàusula a una de les disposicions que deia precisament això, que qualsevol empresa que fos d'aquí, radicada aquí, i tengués tota una sèrie d'avantatges que demostrassin que era d'aquí, podia tenir una sèrie d'avantatges a l'hora d'endur-se les contractacions, les obres, qualsevol dels serveis amb què havia de contactar, però desgraciadament, aqueixa clàusula no va poder arribar a ni tan sols al *Butlletí Oficial de la Comunitat* perquè serveis jurídics, perquè tots aquells que tenien un coneixement més perfecte de les lleis, ens varen advertir de la seva il·legalitat i, per tant, la vàrem haver de suprimir, sota pena que ens la suprimissin per altres instàncies. Control d'obres i control de la funció pública. Quant al control de la contractació, té vostè una nova llei de contractes de l'Estat que permetrà el control total i absolut fins a la darrera pesseta i, a més, redueix totes les possibilitats de les administracions fins un nivell tan baix que jo crec particularment que si el reglament surt en la mateixa línia que ha sortit aqueixa nova llei que s'ha aprovat en el parlament nacional, poca cosa hi podem afegir, però un pic que estigui en solfa, si hi ha alguna cosa a afegir, no passi pena que per la nostra banda no tindrà cap inconvenient, i quant al control de la funció pública, vostè sap que per llei està donat a mans dels propis sindicats, que formen part de totes les comissions encarregades d'aqueixa vigilància, que formen part de tots els organismes i que crec que compleixen seriosament aqueixa funció. Per tant, les solucions aqueixes que vostè ha aportat i que ha definit amb una expressió molt adequada i molt idònia: una bufada d'aire fresc, crec que està molt bé en la línia de la demostració teòrica, però que a l'hora d'aplicar-les dia a dia, i vostè en tindrà oportunitat des d'aquest parlament, les haurem d'anar ajustant per fer-les baixar des d'una certa il·lusió òptica molt agradable, molt formosa i molt adequada fins a allò que es pugui realitzar i dur a terme, per no provocar unes altres tensions molt més difícils, perquè afecten allò que és la tensió social, la vida de cada una de les persones, el consum, les rendes i la qualitat de vida, també en aquesta altra part, perquè qualitat de vida, efectivament, és medi ambient i una sèrie de serveis, però qualitat de vida també és la possibilitat de disposar d'unes rendes, d'una economia i d'una capacitat. No debades jo li deia que aquesta actuació és un equilibri tens, un equilibri tens que vostè ha d'admetre que és real, com real és la vida de cada dia.

Veurà que no li he contestat ni he fet una sola referència a ses Salines, però si me n'anàs d'aquí sense fer-la, per ventura hi hauria algú que creuria que tenc por a dir les coses pel seu nom. Crec que conec ses Salines tan bé o millor que qualsevol, millor fins i tot que molts d'eivissencs, no diria jo, perquè no em prenguin per presumptuós, millor que molts dels diputats que seuen en aquesta cambra, i sempre s'ha volgut manifestar que ses Salines eren una guerra entre els meus interessos personals i familiars i la protecció del medi ambient i d'un espai natural. Jo estic convençut que vostè sap que això no és així. Tot quant està construït dins ses Salines, que és molt, sense cap protesta, sense cap actuació o amb protestes -perquè veig que apunta- molt més reduïdes és fora d'allò que són les propietats d'aquells que sempre s'han carregat el mort de la lluita contra la protecció de ses Salines. La primera llei de protecció de ses Salines que aprovà aquest parlament, fos bona o dolenta, la que protegia els estanys, la que protegia les zones dels arenals i les dunes, la que protegia les platges, va ser una llei sorgida i signada per dos grups, que eren Unió Mallorquina i el Partit Popular, conjuntament; a uns certs grups no els agradà, uns altres tenien un estil molt més ampli d'aqueixa situació. No tornaré a dir una paraula sobre aquest tema, perquè sé que ni jo el convenceré, a vostè, ni vostè em convencerà, a mi, en absolut. Crec que ses Salines són en aquest moment, i ho són des de fa molts anys, un cas, una bandera, de lluita política per veure qui la guanya, una bandera per veure si aqueixa imatge d'especulació del Govern encapçalat per un senyor que té..., no arriba a un 1% de la propietat i, per tant, tant hauré de fer feina d'una manera com de l'altra, amb ses Salines per davant com per darrera, i possiblement el dia que acabi de fer aquesta vida política hagi de tornar al món de l'empresa i al món de la vida i m'hagi de tornar a guanyar (...), una bandera per veure qui la guanyava, si uns o els altres, uns com a imatge de depredació i els altres com a imatge de conservació, i, a aqueixa bandera, s'hi han rendit l'autonomia, l'autogovern, la capacitat d'aquell poble i qualsevol principi bàsic d'aquests que aquells que encapçalaren manifestacions per reclamar l'autonomia, quan no els ha agradat, han dit ens estimam més ser centralistes, que ho arregli el Govern central. Pens sincerament que això és així. Jo continuaré -crec- des del Govern, des de la meua actitud personal, en defensa de ses Salines, en defensa del territori de ses Salines, no en defensa de ca meua i dels meus interessos. allò que crec ajustat a aqueix equilibri tens que dona vida i suport, vida i protecció, vida i ajuda, però que només es priva quan hi ha al darrera certes persones i no s'atura quan els propietaris en són uns altres, perquè si no, digui'm, Sr. Balanzat, si de tots i cada un dels llocs que hi ha en el territori de ses Salines en queda cap on construir, si n'hi queda cap per destruir o n'hi queda cap per utilitzar, mentre que només aquells on hi ha altres noms, altres empreses, altres famílies, altres interessos, són els únics que es mantenen com a bandera, i aquí, li ho asseguro, acab amb aqueix tema. de totes formes, jo li agraeisc la

seva aportació, que ha estat una aportació molt en la línia de cooperació, i crec que des d'aquesta línia, i no li estranyi el que dic, perquè ho dic amb seny i amb coneixement, estic segur que hi pot haver moltes, moltes possibilitats d'actuació, si actuem des d'aquests plantejaments i des d'aquesta forma de fer-los.

Un altre grup és el d'unió Mallorca, qui legítimament ha sortit aquí a fer una intervenció en un debat d'investidura, jo crec que no és la primera vegada, jo crec recordar que almenys n'hi ha hagut dues més. Vostè, com a portaveu no, però el grup d'unió Mallorca avui és la tercera vegada que actua en una acció com aquesta.

Hi té raó, ho he sentit tantes vegades que l'hi don la raó, ha començat o això és el principi del final de l'era Cañellas. Què vol dir amb això? Que ja hi som més a prop que fa dotze anys, és clar, cada dia que passa hi som més a prop, som més major i qualche dia el nostre Senyor em durà a l'altre món. Per tant, hi té raó. No té raó, i no és que em vulgui defensar, sap personalment, després del tracte de tants d'anys, que hi ha coses que no em preocupen gens, quant al tema de la majoria absoluta a Mallorca. Durant dotze anys mai no he tengut la majoria absoluta a Mallorca, mai el Partit Popular no ha tengut la majoria absoluta a Mallorca. Per aquell fet, mai ningú no havia dit que estigués un representant de Mallorca legítimat o no legítimat per sortir en aquest parlament a demanar una cosa tan democràtica com que els diputats electes d'aquest parlament decidissin qui havia de governar, i ho decidissin per majoria absoluta, i manco no es pot dir si tenim en compte que és lleig parlar de resultats electorals, però si la tendència electoral del Partit Popular a unes eleccions autonòmiques des de l'any 83 al 87, al 91 i ara al 95, a Mallorca ha estat cada vegada més creixent constantment, i ha estat creixent mentre altres davallaven, lògicament, perquè no es creix només..., es pot créixer només perquè creix el cens, però les proporcions d'uns i dels altres han anat variant. Per tant, a dins Mallorca, sent-hi la força més votada i amb tendència creixent, em sent tan content i tan orgullós com d'havr encapçalat, en nom de tot el meu grup, no només aquesta llista, sinó la designació de candidat a presidir la Comunitat Autònoma. Jo comprenc que n'hi hagi que vulguin dir que jo no tenc credibilitat, afortunadament n'hi ha d'altres que opinen que sí que la tenc, i que el motiu per jutjar si jo en tenc o no en tenc, si jutjaré o no jutjaré, si governaré o no governaré amb seny i amb serenitat és si a l'Ajuntament de Manacor hi ha algú que ha dit que li canvien el vot per un càrrec, encara no s'ha vist el càrrec i ell no ha donat el vot, perquè ell se n'ha anat, ha deixat el lloc a un altre i no té cap càrrec, i en canvi, altres que durant molts d'anys havien tengut la representació màxima d'un municipi gràcies al suport i a l'ajuda i a la votació, mai no discutida del Grup Popular, per tal de continuar com a batles, s'hagin estimat més canviar de companys, com és a Sóller, i repartir-se 16 mesos cadascun la batlia amb socialistes i PSM, i és igualment lícit i igualment democràtic; no hi té res a veure.

Jo crec que un moment d'un debat d'investidura no és un moment per treure una actuació a una campanya, perquè, a una campanya, jo crec que si tots examinàssim allò que hi arribam a dir, tots moltes vegades ens en penediríem, d'allò que hem dit, i molts de pics ens penediríem de no haver-hi dit moltes més coses, i no crec que aquest sigui el moment per decidir si la investidura és o no és en funció del que es diu o el que es deixa de dir en una campanya, la investidura serà en funció dels principis, dels programes, dels projectes, de les actuacions i de la capacitat de fer, a través d'una acció de govern, tot allò que un cregui que és millor per a això que tots hem definit com millorar la qualitat de vida de tots i cada un de nosaltres.

No som la persona més adequada a Balears. Jo crec que hi ha moments en què un, amb tota la serenitat del món, ha de distingir i comprendre que la política és formada de dues coses: d'unes idees, d'uns principis, i per unes bases d'actuació, que són les que realment pesen, les que realment valen, les que realment poden produir uns canvis en les situacions econòmiques i socials, culturals, esportives, en tot allò que és i forma el conjunt de la política. Una altra cosa és aquest altre ingredient que en l'actuació política hi poden donar les relacions personals, les quals quasi sempre és millor deixar-les en el racó, i no ens facin ni ens motivin primordialment en les nostres decisions, perquè quasi sempre aqueixes, com que són m-és vivències internes de cadascú, ens poden fer prendre decisions equivocades. Pens que una d'aqueixes vivències és la que li ha fet comparar-me amb el Sr. Felipe González, perquè m'hi han volgut comparar per mor dels escàndols, i jo crec que (...) n'hi ha de trenques. A mi no m'han trobat cap de les coses que li adjudiquen al Sr. González, ni tan sols la broma del Cesid, ni les corrupcions, ni res. Quina diferència hi ha, fonamental, entre el Sr. Felipe González i jo? De diferència fonamental sí que n'hi ha una, que mentre un va per avall, el partit que jo represent va per amunt, que dotze anys de govern a ell l'han fet passar cada vegada més amargures i al partit que jo he representat cada vegada l'han fet anar cada vegada més en condicions, perquè, que jo sàpiga, no tenim cap sentència condemnatòria d'aquelles a què es referia la Sra. Munar, o es refereix a altres del passat on cadascú ha tengut la seva actuació i la seva resposta?

Arribat el moment, si vol, Sr. Triay, perdoni'm, no és el seu torn, en podrem parlar. Dic això, Sr. President, assumint unes funcions que no em corresponent, dit amb tots els respecte.

Perquè estam parlant d'escàndols i de preocupacions per la justícia de dos temes sobre els quals no hi ha hagut ni tan sols una imputació, hi ha hagut una denúncia i hi hagut una investigació derivada d'un tema que afecta a una altra persona, que de cap dels dos avui se sap on i com acabaran, dels quals jo sí que tenc un convenciment sobre com acabarà, això em va permetre

poder dir ahir amb tota tranquil·litat que ni em tenen preocupat. Sé que he actuat amb tota la dignitat, amb tota la legalitat i d'acord amb les normes de conducta que sempre m'he fixat, i crec que aquests que m'acompanyen en el Govern, igual. Per tant, esper amb tranquil·litat la decisió d'aquells que poden dir si hi estic o no equivocats, i llavors sí que podrem parlar sobre quines siguin les actuacions a prendre.

M'ha demanat, la Sra. Munar, que no havia sentit a parlar en absolut d'una sèrie de temes que a ella li preocupaven. En molts d'aquells temes, jo hi tendria fàcil recurs, li garanteixo que no ho faré, dir que al llarg de dotze anys la política duta a terme en aquest parlament i en el Govern ha estat una política conjunta de dos partits des de distintes fases i des de distintes postures, però no vull que em digui que recorr a la fàcil solució de dir-li: Però si això també ho féreu vosaltres! Perquè un ha de ser, ahir els ho deia, prou humil per saber a qui es deu i defensar davant aquells a qui es deu allò que ha fet, perquè ho assumeix com a propi.

Es demanava per l'aigua en vaixell; jo crec que hem de tornar a repetir, no sé quantes vegades em tocarà més, però supòs que alguna més, a pesar que he vist en els programes que hi ha qualche grup amb el qual coincidim en els temes de l'aigua que l'aigua en vaixell no és més que una solució peremptòria, perquè quan aquesta comunitat no tenia facultats en absolut en temes hidràulics i un altre partit polític comandava en els ajuntaments més afectats que han obligat al tema de l'aigua en vaixell, ningú al llarg de deu anys no va prendre cap solució, i just quan començarem a compartir les competències, varem ser capaços de deixar la política de banda, de deixar els enfrontaments de banda, i treure solucions que permetessin a un termini molt curt, perquè l'aigua en vaixell és una mesura a curt, a curtíssim, termini, tot allò més a mitjà, perquè la solució definitiva ve per una altra banda, treure endavant un problema com el que avui se'n hauria presentat. Privatització d'empreses públiques; primera, si hi ha 21 empreses públiques, jo vull tornar a repetir que no són empreses que competeixen en el mercat amb ningú, són empreses que en un moment determinat fan una funció de servei públic i no fan la competència a ningú, a excepció de, si m'hi equivoco i n'hi ha alguna més, supòs que me la treuran i en podrem parlar, Isba, que és al servei de les empreses, i ja està privatitzada, ja ha passat al sector privat totalment, i en aquest moment Agama, que déu faci que vengui algú que se l'endugui com més aviat millor, perquè també va ser una mesura provisional, que no desitjam que continuï ni un dia més del necessari, i quantes ofertes ens passen, són estudiades, mentre un concurs de caràcter obert i públic impulsarà i motivarà que encara n'hi hagi més, d'ofertes. Per tant, per aquest camí, no passi pena; i alguna altra més que hi ha que també avui s'ha feta ja inútil, desapareixerà en aquesta legislatura. Han demanat per les indemnitzacions per expropiació; li consta, perquè hi va haver un debat en aquest parlament al final de la passada legislatura on el conseller va respondre, i és a disposició seva, un pla per eliminar aquest deute de 2.800 milions de pessetes en el moment en què es va fer la planificació, amb un màxim de

termini que no serà superior als tres i amb partides pressupostàries posades en el pressupost de cada any. Carretera Deià-Sóller; qui en pagarà les conseqüències? Procurarem, perquè ja no ens agradava la solució del concurs ni ens agradaven els que venien al darrera en el concurs, en la subhasta, perdó, no en el concurs, en la subhasta, fer i treure una fiança el suficientment àmplia perquè al poble de les Illes aquesta situació no li hagi costat ni una pesseta, a la Comunitat, més enllà del sofriment i el retard que l'obra comporta. Tres quartes del mateix ha estat l'actuació en el túnel, això ha motivat que algú ens posàs una demanda per prevaricació continuada, perquè no costàs ni una pesseta a l'herari públic, s'han fet totes les actuacions possibles perquè el soci potent de la concessionària assumís els deutes de l'altre i assumís el compromís d'acabar-lo, perquè no costàs ni una pesseta al Govern. El POOT; tancat dins els armaris, deu ser per aquí (...) el *Bulletí Oficial de la Comunitat*, tancat dins qualche armari, perquè ja està publicat des de la setmana passada. Equilibri entre economia i medi ambient; aqueix equilibri, el demanarem tots, el que passa és que cadascú té el seu pensament sobre on es el punt d'equilibri. La reforma de l'estatut; arribarà, i veurem quins grups hi donen suport i quins, no. Consolidar la línia del POOT; ja s'ha fet, ja li he dit que estava publicat, per tant, no l'han de considerar. Consolidar la negociació de les competències en educació; voldria no haver-la de consolidar, voldria que fos una realitat com més aviat millor, el que passa és que, com li vaig dir ahir en el discurs d'investidura, la situació de l'altre interlocutor no dóna en aquest moment moltes esperances que hi hagi una voluntat molt econòmica, política, pot ser que sí, però una voluntat prou econòmica per arribar a acords el suficientment importants per rebre primerament les de la Universitat i després les d'educació, en la forma que faci falta.

A vostè, la lectura del meu programa li ha paregut una lectura de missal; bé, jo, com a demòcrata-cristià, no hi he estat afiliat mai, però de cristià sí que n'he estat molt, i el missal l'he llegit moltes vegades, i no me'n penedesc de res, i jo crec que el que és important no són les formes, ni els tons, ni les maneres, sinó realment el contingut que hi ha darrera de cada una de les nostres actuacions. Vostè mateixa, al final, amb els documents a la mà i fent comparacions, arriba a les mateixes conclusions que jo, que les dades estadístiques no són dolentes, que les dades estadístiques poden tenir millors o menors encerts en la seva publicació, que les dades estadístiques, tan quan són bones com quan són dolentes, s'han d'analitzar, què és el que hi ha al darrera, perquè només el nombre en si podria representar i donar peu a equivocacions, em referesc que tots els grups sempre... He repassat el debat de l'estat de la Comunitat i cregui'm que tots varen dir exactament el mateix, avui ja ha sortit dos pics i encara només han sortit dos grups; sí, sí, una comunitat rica, però els salaris més baixos i les rendes més baixes. Mirin, agafin no només la informació que és la pejorativa, agafin la

bona; què passa en aquesta comunitat la mitjana dels salaris de la qual pareix que són més baixos? Que el grau de persones que són en l'escaló més baix és molt petit i, per tant, fa canviar el percentatge sobre la mitjana. Si vostès, en comptes dels salaris, agafen els ingressos totals, i els puc deixar les dades, els ingressos totals, en les declaracions de renda, tant les que són de devolució com les que no, hi veurà que els ingressos mitjans per persona i els ingressos mitjans per família no donen aquell resultat que dona només l'anàlisi de la mitjana dels salaris, i a més, dona també la casualitat que, l'any 94, és la comunitat on aquest increment salarial va estar molt per damunt de totes les altres, per anar-nos acostant fins i tot a aquell sector més petit, a aquell sector que és el menys nombrós de la nostra composició social, també cada vegada millor.

A mi m'ha sabut molt de greu, greu en el sentit polític, que després de dotze anys d'intentar entre tots, i dic entre tots perquè crec que tots hem fet un esforç, obrir un nou estil, que el fet de tenir institucions comunes, que el fet de sentir-nos comunitat ens permetés no ignorar en absolut el fet insular, però sí oblidar aquell vell enfrontament entre les illes, avui algú hagi volgut parlar de grups captius d'una illa per una altra. Jo crec sincerament que al llarg de dotze anys mai, més que en els dos casos que obligatòriament i per mandat de l'Estatut s'ha de fer una votació per illes, no hi ha hagut votacions que hagin enfrontat una illa amb una altra, i que precisament un dels assoliments més formosos que s'havia aconseguit en aquesta comunitat era que mantenint - tornaré al missal- quasi quasi la trinitat, encara que siguin quatre, amb una sola persona, que era una sola comunitat, i que avui es vulgui obrir aquí, com es va voler obrir en el darrer debat de l'estat de la Comunitat, novament una escletxa, una sèquia, una dificultat entre la pertinença a una illa o a una altra, crec que no és el camí oportú, ni em sent captiu de Mallorca, ni em sent captiu de Menorca, ni em sent captiu ni d'Eivissa de Formentera, sí que m'agradaria molt més dir-li que em sent captivat per l'interès, per la il·lusió, per la bellesa, pel desig i per la força política que els mallorquins, els menorquins, els eivissencs i els formenterers de totes castes, classes i ideologies polítiques i pensaments polítics diferenciats al llarg d'aquests dotze anys han posat per unir una comunitat única, disposada a garantir el seu futur, cadascú des de la seva òptica, i a aquesta labor no renunciaré mai, -per què no dir-la-hi?- tal vegada influït -i perdonin-me els menorquins, ho he dit moltes vegades- perquè el primer dia que vaig arribar a Menorca elegit president d'aquesta comunitat, quan hi vaig posar peu a terra, des de l'escaleta, un amable i afectuós menorquí em va dir allò de: President, no sé si sap vostè que Menorca només té dos enemics: la tramuntana i els mallorquins. No vaig saber si havia de tornar a agafar escales amunt de l'avió que tornava aquí, a Mallorca, o quedar-m'hi i lluitar contra aquest esperit, i gràcies a Déu, aqueixa expressió no l'he tornada a sentir a cap dels indrets d'aquesta comunitat, i seria lamentable tornar-hi. Per això, donar competències als consells insulars és bo; per això, descentralitzar cap als consells insulars és bo, i per això, quan vaig permetre'm dir que a la millor a Mallorca s'hi havien de compartir determinades actuacions, no

vegin darrera d'això ni voler compartir l'urbanisme, ni la Comissió de patrimoni, ni tot això que diuen que és allò que crea el clientelisme polític del Govern, no van per aquí els trets. En el programa electoral de la passada legislatura que férem en comú Unió Mallorquina i el Partit Popular, cedint cadascú part de la seva manera de pensar, vàrem creure que hi havia una postura que podia ser molt més eficaç i diferent per al Consell Insular de Mallorca que no per als consells de les illes que tenen el Govern més allunyat, i que això podia fer que determinades competències es repartissin igual entre tots els consells, amb la idea que no hi hagués funcions compartides, o al mínim, i per això, nosaltres, al llarg d'aquesta passada legislatura, hem assumit la sanitat i hi hem cedit tot allò d'acció social, al Consell Insular de Mallorca em referesc, als altres, també, els hem cedit tot allò que eren funcions supramunicipals, els hem anat cedint la cultura, l'esport i hem deixat al Govern, residual, allò que no podia ser d'altra manera, però també pensant que hi havia actuacions de caire dels sectors econòmics (agricultura, turisme i indústria) que tal vegada no seria bo, i dic tal vegada, això s'hauria d'examinar, que el ciutadà d'una illa sàpiga on ha d'anar i no a compartir, com a les illes menors sàpiga on ha d'anar i no hagi d'embullar-se el cap i venir a Mallorca; però són temes que haurem de debatre aquí dins i mirar-ne el comportament, perquè crec que tots estam no per veure qui es queda què, sinó com feim més eficaç aquesta comunitat.

No vaig passar de puntetes pel règim fiscal, no hi vaig passar de puntetes. Té el seu esperit darrera cada una de les propostes, des del principi fins al final, i hi té només una relació puntual, com tots els altres temes del meu programa hi tenen una relació puntual, perquè creia que estendre'm en tots i cada un dels punts podia haver fet que aquella hora i mitja..., que algú ja va resultat tan avorrida que va haver de (...) a rompre vetes, no sé si perquè tenia son o perquè el retratassin i així demostrar que tenia son i que jo l'avorria, o molt al contrari, havia d'estendre'm més en uns punts i menys en els altres, pareixia que hi donava poca importància. Creim sincerament, i ho creim perquè a més, ho crec i, a més, és ver, que és un bon plantejament, un bon plantejament si surt amb tots els sistemes i amb el suport de tots els grups, i aquest sistema fiscal no és un arma per llançar-la-nos al cap, els uns contra els altres, com vàrem fer amb la reforma de l'Estatut.

Després ha passat a fer una visió bastant ràpida del que són, Sra. Munar, els seus pensaments programàtics, que també han defensat al llarg de la seva campanya. Jo li voldria dir que aquí tendrem poques diferències, que jo me l'he mirat amb bastant de profunditat, que jo he passat molts de dies aquesta darrera setmana estudiant els programes de tots i cadascun i veient els punts amb els quals hi havia coincidències i les "descoincidències". amb el seu, jo li garantesc..., no debades hem fet dotze anys de feina plegats, els dos grups, per tant, podem

tenir les nostres desavinences, però no som en dues línies diametralment separades. Jo li diria que, amb les seves línies d'actuació, amb un 80% dels que proposa, hi puc estar tan d'acord que crec que li diria que ja estan realitzades; un 10% són absolutament insalvables, perquè no depenen de nosaltres, depenen d'altres instàncies, que es podrà intentar lluitar per elles, i més o manco un 10% de coses ens poden separar rotundament. Per tant, no seria tan difícil juntar els esforços com tantes vegades s'ha fet, perquè els interessos, quan són comuns, i les línies, quan són realment comunes, condueixen sempre a una finalitat que és la bona, una finalitat que vostè ha definit com fer, per a mi, un dels punts més importants, una economia productiva, i efectivament, això és el que nosaltres volem, una economia tan productiva que no hagi de menester ni l'impuls del Govern, una economia productiva que hagi de menester no sentir-se amb el suport en cap moment de les línies d'actuació de les administracions ni de les institucions, una economia productiva que no hagi de menester ser subvencionada, és un poc difícil perquè fins i tot avui en dia tota la política europea va pel camí de l'impuls subvencionador d'uns sectors que poden sofrir les conseqüències de les directrius, una economia que, basant-se fonamentalment en el turisme, impulsi la indústria i l'agricultura, que, molt al contrari del manifestat per vostè, no han estat de cap mode ni manera les dues filles ignorades, abandonades, per aquest govern i per aquesta la nostra actuació, molt al contrari, crec que les rendes agrícoles i la tecnificació de la nostra indústria ha permès mantenir uns mercats, ha permès mantenir unes actuacions, ha permès mantenir unes rendes, que en proporció no han pujat com el turisme i pareix que han disminuït, però que continuen mantenint una capacitat de participació en el PIB digna de tota lògica, sobretot per l'esforç que ha costat a aquest sector.

Per tant, des del més absolut respecte, li diré que l'era Cañellas encara durarà tot el que aquell grup vulgui que duri i els electors d'aquestes les illes de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera vulguin que duri, no s'oblidi, em però, que el dia..., i la frase no és meua, és del Sr. Miguel Unamuno: "*Quando me creais más muerto, retemblaré entre vuestras manos*".

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas. Volen intervenir en torn de contrarèplica? Sí, Sr. Balanzat, té, en primer lloc, la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, com que tenc poc temps, en primer lloc diré al Sr. Cañellas que em sent molt orgullós de les paraules que ha dit i que ha dedicat a aquest humil diputat tant de temps, no m'esperava tant. Després, li diré que estic molt content que vostè i el seu grup hagin vist la llum, que hagin vist la llum i s'hagin convertit, seguint l'exemple del missal que abans comentava la Sra. Munar, i que s'hagin canviat ara i hagin tornat a la fe ecologista, a la confessió

ecologista, cosa bastant nova, bastant nova en el seu grup, me n'alegr profundament i m'ofereix per assessorar-los en tot allò que en aquesta nova etapa..., com que no estan experimentats en aquestes tasques ecologistes, m'ofereix a ajudar-los en tot allò que sigui necessari.

No podré estendre'm tant com vostè, però d'alguna manera ve a dir que una cosa és la teoria i una altra, la pràctica, que el que nosaltres proposam teòricament està molt bé, però que no es pot dur a la pràctica. Nosaltres l'únic que volem és..., hem de triar, és a dir, la situació a la nostra comunitat és: si continuam creixent il·limitadament, anam cap a un suïcidi col·lectiu; és a dir, els nostres fills i els nostres nets tenen dret a gaudir d'aquestes illes com ho fem nosaltres, igualment que els nostres nets, i si no hi posam fre, això no dona per a molts d'anys més. Hem de triar entre això o allò que vostè va anomenar ahir "ecodesenvolupament", que "ecodesenvolupament" no casa en absolut després, per tant, vostè mateix té contradiccions internes, amb aquest creixement que vol. Per tant, nosaltres pensam que, ens agradi o no, estam en unes illes petites i hi hem de posar mesures valentes i decidides perquè això duri, perquè el que nosaltres volem és que aquestes illes i la nostra economia durin com més anys millor, no que arribin a un col·lapse d'aquí a cinc, deu o quinze anys; per tant, això vol dir reduir places turístiques, però reduir-les de veritat, no aquest 1'5% de places en cinc anys. Evidentment, no vol dir que s'hagi de fer en quatre dies, aquesta reducció de places; som conscients que això no és fàcil, que costa molt, que s'ha d'oferir una sortida a aquells empresaris als quals es demana que abandonin les places, no és fàcil, en som conscients, i és una cosa que s'hauria de fer a deu, quinze o tal vegada a vint anys vista, és un projecte a llarg termini, però s'ha de fer. Allò de les taxes; no és que gaudim especialment posant taxes, però pensam que a vegades posar petites taxes, pot ajudar a "desmassificar" aquestes illes nostres. Nosaltres no pensam que perquè venguin cada vegada més turistes, cada vegada tendrem més riquesa, vostè sap que això no sempre és sinònim; més turistes, més riquesa. Després, una petita matisació, vostè confon allò que és turisme rural amb el que és agroturisme; nosaltres estam en contra del turisme rural, és a dir, que els pagesos es converteixin en cambres dels senyors turistes que els vénen a visitar, l'agroturisme és una altra cosa molt diferent, del qual esper que al llarg d'aquesta legislatura tendrem temps de parlar i de discutir. Ha dit que en temes com aigua, energia, residus, està bàsicament d'acord amb el que he proposat, això és, gràcies a Déu, una novetat dins el Grup Popular, perquè fins ara no havia estat aquesta la línia ni en aigua, ni en energia, ni en residus; repetesc que pareix que a partir d'ara sembla que el Partit Popular serà molt ecologista, de la qual cosa ens alegrem moltíssim, i torn a reiterar l'assessorament del meu grup *para lo que gusten mandar*, com es diu.

Simplement tenim molt d'interès en veure que, i ens ho ha reconegut el Sr. Cañellas, no és la nostra actitud en el Parlament la confrontació, l'insult, entre altres coses perquè no serveix per a res; aquestes illes necessiten solucions, solucions de veritat, i necessiten que els polítics no estiguem sempre en aquestes sessions tirant-nos els trastos al cap, possiblement moltes vegades amb raó, però perdre energies i temps en això no ens dona joc, per tant, nosaltres no hi dedicarem massa temps durant aquestos pròxims quatre anys.

Evidentment, alguna coseta sí que li hauré de dir, Sr. Cañellas, sobre ses Salines perquè... Bé, és molt curiós que si vostè diu que només té l'1% de la propietat de ses Salines, hagi tengut i continuï tenint, vostè i el seu partit, tant d'interès a bloquejar totes les iniciatives que han defensat aquest indret, si tan poc interès hi té vostè, si tanta minúcia hi té, només aquest 1%, a què ve aquest interès tan desmesurat en permetre que es pugui continuar destruint aquest indret. Desgraciadament, i l'amentablement, ha hagut de ser fora de les nostres illes on s'ha hagut de protegir aquest espai, és molt lamentable, efectivament; el meu grup, el partit que represent, som un grup que estimam molt l'autonomia i ens sap molt de greu que s'hagin hagut de prendre solucions a fora, perquè hauria hagut de ser aquí, i a vostè li hauria de fer vergonya que aquest espai hagi de ser protegit per persones de fora d'aquestes illes, quan és aquí, en aquesta cambra, on s'hagués hagut de protegir íntegrament, aquest espai, considerat com el més interessant i de valor internacional, ecològicament, el més important, com a mínim de les Pitiüses; per tant, vergonya li hauria de fer que hagi de ser gent de fora, institucions de fora, qui hagi de protegir això. També vull recordar-li que vostè en cert moment fins i tot, com a mínim així va sortir reflectit en els mitjans de comunicació, va arribar a fer d'intermediari en nom de tots els propietaris de ses Salines en pressionar el Sr. Batle de Sant Josep perquè hi deixàs fer -això hi va sortir reflectit- un nombre determinat de xalets, uns vuitanta xalets aproximadament. Per tant, si vostè només hi tenia aquest 1%, a vegades, diguem que el seu cel, perquè això no es protegís, ha anat més enllà.

Res més, no vull avorrir la gent d'aquesta cambra. Li reiter la meua sorpresa per la nova fe ecologista, la nova confessió que ara volen abraçar en aquesta legislatura, li diré que el meu grup se'n sent absolutament content i que reiter la nostra ajuda i assessorament perquè aquesta nova fe, a la qual tan poc acostumats estan vostès, vagi endavant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Sra. Munar, el seu torn de rèplica.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Realment, dotze anys de president del Govern i quatre discursos d'investidura donen per defensar allò que és indefensable i a la vista, a la millor, de qui ens escolta des de lluny fins i tot

pot parèixer que té raó. Això no és més que el *savoir fer* de ser durant molt de temps en un mateix lloc i dominar aquesta dialèctica que permet en determinats moments fins i tot tocar un poc la fibra de la gent, parlar de quan va davallar per primera vegada a Menorca o de les illes agermanades. Aquí ens coneixem tots, i ja en fa molt de temps. Un debat d'investidura, per cert, que es vota a favor o en contra, en funció de la ideologia, dels programes, mai no de les vivències personals, estic convençuda d'això, però és que seria molt perillós que es fes en funció de vivències personals, perquè realment, si un partit polític decidís en un moment determinat, com vostè ha insinuat, no donar suport a un determinat grup en funció de vivències personals i el resultat de les vivències personals de tot aquell partit fossin realment negatives, ens hauríem de començar a plantejar si realment les ha provocades o què s'ha produït perquè tantíssima de gent pugui tenir vivències negatives en un moment determinat. Jo vull pensar que no és així, que no és un problema de vivències, ni manco de vivències personals, quan es tracta de vint mil persones que tenen una opció política en un moment determinat i que tenien molt clar quan votaven allò que votaven i cap on anaven dirigits aquests vots que varen emetre. Jo crec que és més una qüestió de conèixer-se, que, amb el temps, la gent té credibilitat o no en funció del seu tarannà polític i del seu caminar de cada dia, es tracta, en funció de dir sí o no, si un coneix o no la persona determinada, el que ha passat, Sr. Cañellas, és que la gent d'Unió Mallorquina, a vostè, el coneixem molt bé i no ens en fiam, no té credibilitat per a nosaltres, aquest és el tema, i no té credibilitat perquè en moltes d'ocasions vostè ha mentit a la gent del nostre partit, al Parlament i qualque pic i tot, al Govern. Vostè no entén per què li vaig dir en un moment determinat que era el principi de la fi, idò miri, perquè era el discurs d'una persona acabada, d'una persona que no sent en aquell moment allò que diu, les paraules de la qual estaven buides de contingut, que havia de llegir un paper, i el va llegir, però que no creia, ni tan sols vostè, en allò que deia en aquell moment, o aquesta és la sensació que ens va fer a nosaltres, i per això, vàrem dir que era el principi de la fi. Però si a més que nosaltres tenim aquesta opinió, que també la te moltíssima altra gent, i també gent del seu propi partit, hi afegim la composició parlamentària actual i hi afegim també el fet de la situació que es dona avui per avui a Mallorca, que per cert, si vostè era tan conscient i sabia tan bé que mai no havia tengut majoria a Mallorca, no entenc en absolut la seva manera d'actuar, no entenc en absolut que en un moment determinat es pogués atrevir a dir que la gent d'Unió Mallorquina no representàvem res ni a ningú, si vostè era conscient que no hi tenia majoria absoluta i que sempre la hi havia tenguda gràcies al suport, cosa que ha repetit quatre vegades, d'Unió Mallorquina, unes vegades a nivell de Parlament i altres a nivell de Govern, hauria d'haver estat més responsable, més conscient, i els 15 diputats, o 16, de Mallorca, li deuen haver de dir: Sr. Cañellas, si vostè n'era tan cons-

cient, havia d'haver actuat de forma totalment diferent, perquè ara vostè serà president gràcies als vots de Menorca i d'Eivissa, però hi haurà dificultats per saber si els responsables de Mallorca del seu partit seran o no presidents de diferents institucions, si estaran en el poder o si estaran en l'oposició, això ho havia d'haver pensat en el seu moment. Quatre vegades m'ha dit que li havia donat Unió Mallorquina suport a nivell parlamentari i a nivell de Govern, quatre vegades m'ho ha dit, idò miri, la conclusió és que si fins ara Unió Mallorquina havia donat suport al seu govern, ens vàrem equivocar, i el que tenim clar és que a partir d'ara no li donarem suport i que avui no votarem a favor seu, sinó que votarem en contra.

L'he comparat amb el Sr. González, i la veritat és que no em pensava que picàs, la veritat és aquesta, pensava que vostè deixaria el tema i sortiria amb un altre, però no, m'ha contestat i això l'honra, perquè vol dir que és una persona valenta. Vostè ha dit el Partit Popular anava per amunt i el PSOE anava per avall, és ver, en soc totalment conscient, d'això, ho sé, no és això el que li he dit, jo no he comparat el Partit Popular amb el Partit Socialista, jo he comparat el Sr. Cañellas amb el Sr. González, i tots dos, dic, són dues persones que estan políticament acabades, que són dues persones que duen dotze anys, una i l'altra, en el poder, un a nivell de l'Estat i l'altre a nivell de la Comunitat, que és gent que ha tengut massa poder, que és gent que està voltada de gent que no li faig mai la contra, de gent que sempre li diu amén, i que, per això, cometem tantes equivocacions, com es demostra que s'han produït al llarg del temps. Li dic que són pareguts o que tenen problemàtiques paregudes perquè, digui'm vostè quina diferència hi ha entre la trama de Filesa i la trama del túnel de Sóller?, entre els finançaments probables il·legals d'un partit amb altres d'il·legals d'un altre partit? No hi veig cap gran diferència, que vostès no estan condemnats? Tampoc no estan condemnats els altres, i vostès cada dia els envesteixen i els ataquen, cada dia demanen que ells dimiteixin; quina diferència hi ha entre els consellers del seu govern i els ministres dels altres? La situació és paral·lela, és la mateixa. Vull dir que si volem ser realment responsables, no tanquem ningú o assumim que si un almanco té dubtes, l'altre també pugui tenir-los, perquè, de qualque manera, la justícia, la igualtat, passa per tractar tots per igual, no si són d'un partit, d'una manera, i si són d'un altre partit, d'una altra. Vostè diu que ho ha fet tot bé i tot legal; miri, qui fa els embulls ben fets, els fa legalment, per tant, no hi té res a veure, vostè no em contesta quan diu que ho ha fet legalment. Que vostès hagin actuat legalment significa tan sols, i vostè, com a jurista, ho sap, que no els poden enganxar en cap il·legalitat, em pareix molt bé, em pareix una manera de fer les coses bé, que ja és prou, perquè moltes vegades ni tan sols es fan bé aquestes coses, vostè no m'ha dit que realment no hi tenguessin res a veure i que no tenguessin cap tipus de responsabilitat en un determinat tema, no m'ha contestat a això, ha sortit pel vessant de la legalitat, legalitat que es demostra també en les actuacions d'aquest altres senyor, amb el qual l'he comparat, i no amb ànim de desprestigi ni res de tot això, jo consider que el Sr. González

és un gran líder i que ho fa molt bé, jo no l'he votat mai, però aquest és un altre tema.

Miri, també m'ha contestat vostè en un moment determinat que dotze anys de suport parlamentari i de govern de qualque manera signifiquen corresponsabilitat en determinades actuacions. Una cosa és que se sigui solidari, que s'ha de ser sempre solidari, una cosa és que no comentis determinades actuacions perquè hi eres en el seu moment i la'tra és que hi tenguis implicacions, són dues coses molt diferents que seria interessant que la gent tengués molt clares. Ho dic perquè ho he estat molt prudent en dos temes: Un és el tema de Brokerval i l'altre, el tema del túnel del Sóller, durant tot aquest temps. Vostè sap que jo he anat amb molt de compte amb el que he dit sobre un tema i sobre l'altre, i que normalment no he atacat la gent perquè, per damunt de tot, la gent d'Unió Mallorquina pensam que és més important que en un moment determinat una persona culpable no sigui de qualque manera culpada i tancada que una persona innocent sigui culpada sense que realment sigui culpable, perquè darrera de cada cosa, com és el túnel de Sóller, com és Brokerval, hi ha molta gent implicada, hi ha moltes famílies, i no ens agrada precisament, a la gent d'Unió Mallorquina, i no ho hem fet mai, atacar per atacar, acusar per acusar, procuram ser prudents en aquestes coses, però realment és bastant injust que quan un és prudent, després, des de les files de qui de qualque manera es beneficia d'aquesta prudència s'ha dit: Deu tenir qualque cosa a amagar. Doncs, no, senyors del Partit Popular, no tenc res a amagar, ni en un tema ni en l'altre, a pesar que un ex-conseller, precisament el d'Obres Públiques, digués en un moment determinat que la Sra. Munar també formava part del Govern quan es va donar el túnel de Sóller, i tots som igual de corresponsables. Doncs, no, vull dir que, casualment, ni tan sols el dia de la concessió del túnel de Sóller hi era i, per tant, ni tan sols se'm podrà de qualque manera demanar que declari a favor o en contra en aquest tema, perquè ni tan sols en aquest tema hi era. Ja li dic, si no haguessin estat vostès mateixos els qui han iniciat el tema, jo no n'hauria parlat.

Després, en un moment determinat, parla que, les estadístiques, les mir així com vull. Jo li dic el mateix, a vostè, vostè també les mira així com vol. Jo li dic que som els primers en renda per càpita, però que hi tenim els salaris més baixos, i vostè em diu: No miri els salaris baixos, miri una altra cosa. Realment, en podríem discutir durant tot el debat i poca cosa, més o manco, aclariríem.

Ha comentat diferents temes, dels quals podríem discutir al llarg del temps, de matèries importantíssimes, però de les quals no tendria temps de parlar de totes, com era el turisme, del qual ha dit que ara protegim, i jo els diria que no hi queda més remei; de les àrees naturals, jo li diria: No va ser una iniciativa seva; que ara humanitzam, jo diria que ara el que fem és

despersonalitzar les zones turístiques; que es redueixen places hoteleres, i jo li diria que sí, perquè, a més, el sector així ho demana; que en un moment determinat és impossible que el turisme ajudi l'agricultura, i jo li diria que sí que és possible i que es podria fer amb connivència amb els mateixos hotelers; que hi ha moltes empreses que estarien disposades, per tenir més vaques, perquè hi hagués més pastures, perquè el camp estigués més ben cuidat, a consumir els nostres propis productes, i també ha dit en un moment determinat que és difícil donar suport a les nostres empreses perquè els propis juristes de la Comunitat havien dit que no es podia fer cap norma que ajudàs els nostres, jo li dic que quina pena que aquests juristes no l'haguessin informat quan va donar el túnel o la carretera Deià-Sóller, jo crec que és una pena que no l'informassin tan bé com el van informar quan es tractava de no posar clàusules que poguessin ajudar les nostres empreses.

Després ha dit també que en els nostres programes hi havia moltes coses iguals, jo vull dir que tenim una manera de llegir les coses un poc diferents. Miri, la prioritat d'Unió Mallorquina és Mallorca. Nosaltres som un partit nacionalista, vostès són un partit centralista. Nosaltres estam per una economia productiva, vostès per una economia, com s'ha demostrat fins ara, subvencionada i per la creació d'empreses públiques. Nosaltres estam per una protecció del medi natural, vostès, de qualche manera, el conserven quan no els queda més remei. Nosaltres estam per un ordre territorial, per unes directrius d'ordenació territorial que vostès, en dotze anys, no han estat capaços a dur endavant, perquè els interessa el desordre en ordenació del territori. Nosaltres estam per defensar els interessos de Mallorca i dels mallorquins, vostès han de defensar, i ho entenem, els interessos del seu partit i els interessos el seu partit a Madrid, i n'hi ha proves cada dia, l'eslogan de la campanya electoral n'és una bona prova, com es pot permetre un partit amb dignitat tenir per cartell de la seva campanya: *Soluciones*, quan fa dotze anys que hi governa? Realment, és una contradicció important, com va dir el seu líder a nivell de l'Estat, el Sr. Aznar, "*¿cómo van a dar soluciones los que han creado los problemas?*", l'únic que no sabia és que aquí, a Balears, hi comanaven vostès i que els enviava el mateix eslògan. Nosaltres som un partit immaculat, sense cap tipus de corrupció, a diferència del seu, on pareix que ja hi ha indicis.

I per una altra part, vostè ha parlat d'un tema que és que a la millor ha arribat més a la gent, el tema de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa, i vostè ha dit que mai hi ha hagut enfrontament entre aquestes tres illes. No digui mentides, Sr. Cañellas, vostès varen provocar el primer enfrontament entre Mallorca, Menorca i Eivissa, quan no es deien PP, sinó AP, abans d'absorbir els liberals, tots els demòcrata-cristians i tots els que en un moment determinat han tengut a prop; vostès, en un moment determinat, cal recordar que l'any 86 i a la Llei electoral, varen ser els primers que varen enfrontar Eivissa amb la resta de les illes, però li recordaré que no fa molt de temps, quan la reforma de la Llei electoral, vostè va ser qui va provocar el segon enfrontament entre les illes, perquè és totalment injust que en un moment determinat un

diputat de Formentera surti amb 900 vots; un de Menorca o d'Eivissa, amb 1.900, 2.000, i el de Mallorca, com a mínim, havia de tenir 14 o 15, perquè, amb el sostre del 5%, si no es tenien aquests vots, no se superava el famós 5%. D'enfrontament entre illes, no cerqui Unió Mallorquina com a culpable, l'únic culpable serà, a partir d'ara, vostè, i en serà, de culpable, perquè de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa en tornarem a parlar, i en parlaré cada vegada que Mallorca se senti perjudicada per acords que es puguin prendre en aquest plenari, els quals s'hi prendran en contra dels interessos de Mallorca, perquè vostè és en mans dels menorquins i dels eivissencs, li agradi o no li agradi, el fet és que vostè no surt amb els vots de Mallorca, surt president amb els de Menorca i amb els d'Eivissa, això fa que en moltes d'ocasions, quan Menorca o Eivissa li reclamin un determinat tema, no podrà dir-los que no, hi haurà d'accedir, i a més, ja ho va mig anunciar en el seu discurs quan va dir allò de donar competències a Menorca i a Eivissa, i en canvi, amb el Consell Insular de Mallorca, s'hi compartien les competències, Mallorca té els mateixos drets a tenir les mateixes competències que tenguí Menorca i Eivissa, i, en tot cas, a tenir-ne més, perquè nosaltres representam un tant per cent més important de població. Per tant, sigui conscient que no ha estat Unió Mallorquina qui ha volgut en cap moment barallar-se amb les altres illes, les quals estimam tant com pugui estimar vostè. Nosaltres creim que és important que la Comunitat i les tres illes es duguin bé, però també som conscients que no podem veure els interessos de Mallorca perjudicats per interessos partidistes i per interessos de supervivència en el càrrec, com és el seu cas, en aquesta legislatura, Sr. Cañellas.

Ja sé que desgraciadament he de reduir la intervenció i que, sobretot, no tenc contrarèplica, per la qual cosa pareix que sempre són els mateixos els qui guanyen, però no és així, perquè és més important la raó que en un moment determinat poder tancar un debat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. En contrarèplica, Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Gabriel):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, senyores i senyors. sr. Balanzat, no li càpiga cap dubte, ho he dit i ho repetiré, que la seva opinió serà sempre benvinguda, hi estarem o no hi estarem d'acord, la podem o no la podem assumir, jo li deia ahir en el discurs que a vegades governar és triar, triar entre allò que és un risc o entre allò que és segur, però que, a vegades, és més necessari triar el risc perquè les circumstàncies així ho fan veure com millor. Jo el que li he volgut fer entendre de qualche manera és que els temes de protecció no són uns temes que comencen avui, que el tema d'aturar la política turística del creixement desmesurat no neix avui, que

pensar que el creixement indiscriminat del nombre de visitants no és igual a creació de riquesa, ho compartim tots, i precisament per això, aquest parlament ha pres al llarg d'aquests anys darrers mesures i determinacions i el Govern les ha dutes a terme, perquè el creixement canviàs de tendència, canviàs sobretot de quantitat cap a qualitat, perquè el que perdiem econòmicament amb la quantitat, ho poguéssim recuperar de qualque manera amb la qualitat o amb les alternatives. No confon el turisme rural amb l'agroturisme, sé perfectament quina és la diferència entre un i l'altre, i jo personalment crec que en un moment determinat els dos tenen una funció distinta a complir, distinta totalment a complir, que no es pot dir que el (...) sigui per convertir els pagesos en cambrers, sinó, molt al contrari, jo crec que hi ha una alternativa de la mateixa funció més formosa, que és que en aquells llocs, en aquells indrets, aquí on aquells que viuen del camp no tenen una possibilitat per treure les rendes necessàries, en lloc de deixar abandonat el camp, amb la qual cosa perdríem el que és més important, que és la segona fase després de protegir-lo, a veure com el cuidam, treure unes rendes marginals per un sistema de prestació d'uns serveis que a tot Europa s'hi han estesos.

Quant a les energies, allò de l'aigua, els residus, no vol dir que hi coincideixi absolutament en tot, vol dir clarament que estic preocupat pel tema de l'aigua, vol dir que estic preocupat pel tema de l'energia i vol dir que estic preocupat pel tema dels residus, la qual cosa no vol dir que jo cregui, ni vostè tampoc, que el tema de l'energia es pugui resoldre només per una de les alternatives o només dient que a partir d'ara hem de reduir-ne el consum, per què? Perquè una de les circumstàncies que duu aparellada o que va junt amb una certa qualitat de vida és un entorn que a la millor cada vegada obliga, si no s'hi cerquen solucions adequades, a un consum superior d'energia i que, per tant, ens podem trobar amb dificultats.

En el que sí que tenia molt d'interès, i he dit que no en tornaria a parlar, però és que me l'ha posada molt clara... Precisament perquè no tenc cap interès personal i particular en el tema de ses Salines, especialment important patrimonial, és perquè em puc permetre el luxe de defensar allò que crec que és just, independentment de si més meu o no és meu, i el que s'ha volgut convertir en una lluita en moltes d'ocasions particular i personal en defensa no d'uns interessos generals, sinó d'uns interessos particulars, és precisament allò que em motiva a poder-li dir que d'aquí va sortir la primera llei de protecció, la qual a vostès no agradà, però que protegia tota una sèrie de racons i d'espais, i els protegia íntegrament, que després es va considerar que havia de ser més àmplia, i es va ampliar, però que d'aquí a la postura que mantenien en aqueix indret, i en d'altres, i en d'altres indrets, els representants que en aquell moment movien la Llei d'espais naturals, que la pintaven i que la grafiaven aquí, va fer que jo em plantejàs una cosa que no hi tenia res a veure econòmicament -ni seria més ric ni més pobre-, però que suposava, al meu veure, una injustícia quant que les decisions d'aquí s'han de respectar, si és que volem respectar l'autonomia, i les decisions ecològicament, des del punt

de vista purament ecològic, no eren tan bones com es pensaven, sobretot quan es dissenyaven únicament i exclusivament en contra de determinades persones, no estaven bé i em permetien fer aquesta lluita. Vostè no era aquí, i li posaré un altre cas, altres *más viejos del lugar...*, ja l'he contada aqueixa mateixa. A la Serra de Tramuntana, allà on visc, no dic allà on hi ha ca meva, perquè és de la meva dona, hi estic de *realquilado*, quan s'hi va fer el nivell a través del qual s'havia de protegir la Serra de Tramuntana, es va agafar una cota i es va dir -no som topògraf-: tal cota, i el Sr. González Ortea va venir i em va dir: Mira el que passa. Què passa? Diu: Et sona a res, això? Dic sí, em sona a ca la meva dona. Diu: En arribar al límit de ca teva, baixen 6, 7, 8 cotes de nivell fins a una carretera, que és la carretera Palma-Sóller, no és que sigui una carretera molt torta, i en arribar a l'altre nivell, l'altre límit torna a pujar a l'altre nivell de cota; bé, però això és una injustícia, ho fan perquè parlis. Deixa-ho fer, tant m'és, és ca meva, no hi vull fer ni cap urbanització ni la vull destruir, el gust que em dona és no tenir-hi ningú, viure-hi, cuidar-la, enterrar-hi tot quant guany. Aqueix mateix parlament, quan va veure que no hi havia una protesta del grup polític que em donava suport ni del propi interessat dient quina immoralitat!, atac personal!, empeguèts, en el darrer minut ho tornaren a posar aquí on tocava. Amb ses Salines, hi passa un poc el mateix, jo no faig una defensa pel que és meu, les estimo, les aprecii, hi he viscut, han estat la meva forma de vida, he après multitud de coses que mai no oblidaré i possiblement crec que hi tenc més estimació que la que hi pugui tenir ningú, i mai no voldria que deixassin de fer allò pel que varen ser creades. Per tant, en aquest tema, punt i final, perquè, de pressions, no he fetes mai; de gestions, moltes, i encara en faré més, totes les que pugui, perquè quan crec que tenc la raó, la defens públicament, sense amagar-me'n; miri vostè si me n'amag que les he fetes amb gent del meu partit i del partit contrari, les he fetes a Palma i les he fetes a Madrid, perquè a vegades les notícies no arriben pertot de la mateixa manera i les visions són diferents, i convé que aquell que hagi de decidir, que després decideix amb tota llibertat, tenguí totes les visions necessàries.

Sra. Munar, serà que jo tenc deformació, que la hi tenc, a les meves orelles, però pensí que sense voler, quan ha sortit aquí, ha dit la paraula investidura i jo he entès investidura, miri si ja n'estic mentalitzat o a vostè ja li falla el subconscient, perquè l'ha dita dues vegades, ha dit envestidura, d'envestir, no d'investir.

Tots tenim un tarannà polític, no hi ha cap dubte, i jo crec que és bo que tots el tenguem, i tots presentam a l'electorat el nostre tarannà i la nostra manera de ser, i tots, en qualque moment, demanam a l'electorat que jutgi qui té raó i qui no, qui diu veritat i qui diu mentida. Voldria començar per rebatre-li un punt, perquè crec que és molt important, el qual a vostè li ha sabut molt de greu -(...) allò de la coa de palla, no fos cosa

que també s'enfadàs-. Quan jo he parlat des d'aquesta tribuna que hem construït junts, amb distintes visions, primerament amb suport parlamentari, després, govern de coalició en minoria, i després, coalició preelectoral, aqueixa comunitat no tenia en el meu ca(...) ni Brokerval, ni el túnel, ni estava tractant de carregar-los, ni a vostè ni al seu grup, cap d'aquests morts; jo he dit que junts havíem construït..., i quan dic junts i construït, junts vol dir fer les línies polítiques d'actuació en totes i cada una de les matèries de construcció política, d'autogovern, fent renúncies cada grup, de polítiques industrials i agràries, de polítiques culturals i d'educació, de polítiques de sanitat i acció social, en cap moment, perquè no m'atreviria mai a dir a ningú una cosa com aquesta, i si he de sortir en defensa d'aquells que han estat els meus col·laboradors, i quan dic això, hi incloc els d'ara i els que n'han estat abans, ara i sempre, siguin del partit polític que siguin, mai no m'han sentit a dir això és culpa de tal o és culpa de qual, ni mai no faria una actuació com aquesta, m'he referit al que és important, a la part política, a les línies mestres, a les línies d'actuació, a tot allò que és important, tant com recordar-li que no és ver que hi hagi hagut votació per illes i guerra entre les illes, hi ha hagut, per la Llei electoral, guerra entre partits -guerra en el bon sentit de la paraula, no arribàrem a tirar-nos els trastos pel cap-, hi va haver enfrontament entre postures de partits, de partits que estaven formats per gent de totes les illes i de partits que estaven formats per gent d'alguna de les illes, d'alguna, però no guerra entre les illes, com també em pareix que vostè utilitza les matemàtiques així com li convenen, jo puc sortir avui investit o no president, segons els vots que aquest parlament em doni, però jo no sortiré investit per vots de Menorca i d'Eivissa, perquè, on són els 16 diputats de Mallorca?, o no hi compten?, és el grup majoritari de Mallorca, no hi ha cap partit que hagi fet ni tants de vots ni tants de diputats a Mallorca, hi tenen una veu aquells 16 diputats, no són si sords, ni cecs, ni muts, ni els tenim callats, i són més que els de Menorca i que els d'Eivissa junts, tot i respectant-los tots, i per a mi, tots valen el mateix. Per tant, aquell que vulgui ser president d'aquesta comunitat, s'ha establert de mode, mitjans i manera que molt difícilment pugui sortir elegit president amb només una illa, hauria de tenir pràcticament tots els vots i tots els diputats de l'illa de Mallorca, vostè sap que això s'ha establert així a posta, perquè hi hagués aqueixes compensacions. I el darrer ja m'ha paregut d'acudit, miri que jo m'havia promès, i crec que fins ara ho he complert, no ser un *showman*, com diuen que ho som sempre en aquesta tribuna, pensi que quan parl en broma, normalment és quan parl més seriosament, i els pensaments més profunds no van quan aixec la veu, sinó quan quasi quasi no em senten. *Soluciones*, és un lema que serveix, per a l'oposició i per a qui guanyi, *Soluciones* no és per donar només solucions als problemes que han creat els altres, *Soluciones* són un pensament, una idea, una manera que diu: Jo analitzaré quina és la situació exacta, i la perfecció no l'aconsegueix ningú mai, aqueixa només la té Déu. I miri, Sra. Munar, vostè em va dir un dia, quasi tirant-me'l a la cara, o a mi m'ho va parèixer, un pensament que em va quedar gravat; en el passat debat de l'estat de la Comunitat, vostè, aprofitant una frase, no va dir de qui, però que era

d'en Churchill, em va dir ben seriosament: "Pensi, Sr. Cañellas, que es poden enganar uns pocs durant tot el temps, que es poden enganar uns quants durant algun temps, però que no es poden enganar tots durant tot el temps", i jo vaig pensar: Tindrà raó, estaré equivocat, no estaré fent el que és just i convenient. Cregui'm que durant tota la campanya, durant tota la preparació dels projectes, dels programes i de l'acció que el meu partit havia de dur a terme jo mateix vaig reflexionar sobre si jo estava o no enganant la gent, i vaig pensar que aqueixa era una campanya que em donaria realment la pauta del que pensava o no la gent, i miri, la gent de Mallorca, la de Menorca, la d'Eivissa i ara fins i tot la de Formentera, jo no sé de quina forma, mode o manera, per quin pensament o per quina deducció lògica, però se senten de moment molt més bé amb mi, encara que els engani, que amb uns altres que a la millor els dieu les veritats, serà que són uns masoquistes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas.

Arribat aquest punt, se suspèn la sessió per un temps de cinc minuts.

Senyors i senyors diputats, els prec que s'asseguin en els seus escons, per favor. Senyores i senyors, recomença la sessió.

Passam al torn d'intervenció del grup polític Esquerra Unida. Té la paraula el diputat Sr. Grosske i Fiol.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

No hi ha ningú, tant de bo. Senyor President, senyores i senyors diputats.

Sr. Cañellas, lamentablement, per a mi, per a vostè, per a aquesta cambra, (...) després del timbre, i per als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat, aquest no és un debat ni és una votació d'investidura normal; en primer lloc perquè es produeix dins un clima polític enrarit, marcat pels casos de corrupció, que són en la consciència de tots els presents, de tots els mitjans de comunicació i pens que en la d'una bona part dels ciutadans; en segon lloc, perquè una investidura és un debat per un programa de govern de quatre anys, i jo tenc la convicció que si vostè és investit avui capvespre el més probable és que no arribi a l'any 99, ja sigui per l'acció de la justícia o sigui perquè el seu propi partit consideri en un moment determinat que el *caso Baleares*, segons sembla és com es denomina a Madrid aquesta situació, pesa excessivament sobre les expectatives electorals del Partit Popular; en tercer lloc, és atípic perquè vostè va venir a aquesta cambra amb un discurs on realment no va entrar ni en una mínima profunditat en la crisi política que s'està vivint en aquesta comunitat, i quart, perquè va venir amb un discurs absolutament genèric,

inconcret i sobre el qual realment és difícil entrar en un debat programàtic amb una mínima profunditat. Jo supòs que això és una tècnica parlamentària, m'ho imagin, no ho sé, perquè som una mica nou en aquestes coses, supòs que perquè des d'aquí se li digui: No anomena ni el síndic de greuges ni el síndic de comptes, i després vostè, des de la rèplica, digui: Aprofit l'avinentsa per, formalment, prometre que efectivament durant aquest mandat hi haurà síndic de greuges i síndic de comptes. En tot cas, un plantejament inicial tan *ligh* de discurs realment devalua el debat, perquè el final del debat és la proposta concreta i no el debat és precisament l'aprofundiment i el contrast d'opinions sobre les propostes inicialment exposades en el discurs d'investidura. Per totes aquestes raons, especialment per les dues darreres, que fan esment al seu propi discurs, i pel fet que vostè ni tan sols hagi tengut, jo crec, la deferència cap a aquesta cambra de dir que no és ver que el Partit Popular hagi cobrat comissions del túnel de Sóller, això que ha dit als mitjans de comunicació, dir-ho aquí, en la cambra, quan es demana la investidura; la temptació, realment del nostre grup, era pràcticament prescindir del debat programàtic, emprar aquests trenta minuts de temps per intentar posar-lo una mica en contacte amb la realitat i explicar-li les raons polítiques i morals per les quals el nostre grup considera que ni ha de ser votat ni tan sols vostè s'hauria d'haver presentat a aquesta investidura. La temptació ha estat grossa, però, per respecte a la cambra i per respecte als ciutadans, una part d'aquest temps sí que serà dedicada a analitzar el contingut polític del seu discurs, un discurs que, per les raons que he dit abans, més aviat s'ha d'analitzar pels seus desequilibris i per les seves llacunes que no per allò que exposa en positiu.

En aquest sentit, i començant per coses una mica de caràcter puntual, vull referir-me que m'ha cridat extraordinàriament l'atenció que un document d'aquesta categoria, d'una votació d'investidura, efectivament, es faci simultani (...), com ha dit la Sra. Munar, de regionalisme sincer i de nacionalisme moderat, és que els dos conceptes són el mateix?, no hi ha diferència entre una cosa i l'altra?, o el fet que l'autogovern s'argumenti des del punt de vista que, si ha de servir per a qualque cosa, és perquè hi hagi més qualitat de vida i que sigui una condició per al progrés econòmic; home, això també és una mica fort, és a dir, és com argumentar que hi hagi llibertat i democràcia perquè hi hagi qualitat de vida, està bé associar els dos conceptes, no és que estigui malament, però és una cosa molt més profunda, l'autogovern, l'autogovern és un dret de llibertat col·lectiva, així com tots tenim un dret de llibertat individual. Això és important. Entre una cosa i l'altra, la veritat és que he arribat a sospitar si es tenia clar el concepte del que era l'autogovern, del que era el regionalisme i del que era el nacionalisme. Per tant, al redactor del document, la veritat és que li donaria una mica de rigor sobre tots aquests conceptes. Després, un altre tema que m'agradaria tocar és que vostè parla que hi està perfectament legitimat a causa del suport absolut que li ha donat la societat. Bé, primer, la legitimitat, és condició necessària, per tenir-la, per governar, els vots, però no és suficient els vots per tenir legitimitat, i segona, no hem de confondre les coses, vostè té majoria absoluta en aquesta

cambra, però no majoria absoluta en la societat, a vostè l'han votat un 44% dels ciutadans d'aquesta comunitat, aquí passen coses de l'estil que darrera cada un dels diputats del Partit Popular hi ha 5.400 vots, darrera cada diputat d'Esquerra Unida, per exemple, hi ha 8.200 vots, són coses que passen en funció de les lleis electorals, són lleis que s'ha d'acatar, nosaltres som els primers que les acatarem, malgrat que no estam d'acord amb aquest sistema electoral, però, naturalment, una cosa és que s'acati, una cosa és que es respecti, la composició actual del Parlament i una altra cosa és que ens embalem i digam que tenim el suport absolut de la societat; és bastant lluny, el Partit Popular, bastants de punts lluny, de tenir el suport absolut de la societat. Efectivament, vostè va dir ahir que no governaria amb prepotència, des d'aquesta majoria absoluta, però la veritat és que a mi em va sonar una mica estrany, perquè record que una de les darreres accions que va impulsar des del Govern va ser precisament una modificació de la Llei electoral que actuava a favor de les majories i amb molt poc respecte cap a les minories, que va ser la pujada del llistó electoral al 55 per accedir al Parlament; és un projecte que políticament va fracassar parcialment, però globalment, va fracassar, bàsicament estava pensat perquè UM no fos present en el Parlament, allà veim la Sra. Munar, tan fresca i tan eixerida en aquest debat d'investidura, supòs que també anava una mica per nosaltres, i aquí som amb la nostra modèstia dels nostres tres diputats, però sí que hi ha hagut un damnificat que jo vull recordar, que és un diputat verd per Mallorca, Miquel Àngel Lladó, que no és aquí i que hi hagués estat amb la legislació anterior, al qual hem deixat fora de la carretera per això, cosa que jo lament sincerament per la pluralitat democràtica d'aquesta cambra i ho lament perquè el Sr. Lladó, entre d'altres habilitats i avantatges, tenia la de ser una persona -té la de ser una persona- que es deixaria tallar una mà abans de cobrar uns doblers que no s'hagués guanyat amb la seva feina o fer una deshonestat política, i jo no estic segur que els 59 diputats que formam aquesta cambra siguem creditors d'un títol semblant.

Des del punt de vista sòcio-econòmic, és a dir, del contingut del discurs, hi ha una cosa que és recurrent en les seves intervencions parlamentàries i extraparlamentàries, malgrat hi ha apel·lacions en la societat civil, com a motor de l'economia, hi ha una certa presentació del progrés econòmic, del creixement econòmic de la nostra comunitat, com un fruit de la feina feta des del govern d'aquesta comunitat. Jo li podria replicar, naturalment, que els turistes no hi vénen perquè ni el seu govern ni el Partit Popular els cridi, que la devaluació de la peseta intervé favorablement en això, que la crisi dels mercats competidors en el nord d'Àfrica també i que també d'altres factors que naturalment són aliens a la seva acció de govern, i que són clau en l'important creixement de la nostra economia, creixement, d'altra banda, més quantitatiu que qualitatiu, i amb tota una sèrie de desavantatges i desequilibris, en els quals més endavant

entraré. Sent cert això que he dit, si només digués això, no seria just, perquè, efectivament, tota la seva acció de govern va encaminada a l'únic horitzó d'afavorir, de permetre i de facilitar aquesta bona salut dels indicadors macroeconòmics i, efectivament, els indicadors macroeconòmics d'aquesta comunitat donen bons resultats, i és una cosa que jo vull deixar clarament damunt la taula, perquè no es tracta d'intentar canviar sempre d'una manera una mica mesquina la realitat. El problema és que en el seu discurs, en el seu model i, en definitiva, en la seva visió de la realitat, hi ha, jo crec, una enorme parcialitat. Jo crec que vostè no analitza les contradiccions que genera el nostre model de desenvolupament, ni des del punt de vista ecològic ni des del punt de vista social, ni tampoc no analitza prou bé els desequilibris interns de la nostra economia. Vostè va dedicar onze minuts de la seva intervenció a explicar el creixement espectacular del nostre Producte interior brut; el Sr Matas, supòs, li fa facilitar dades de comparança amb anys anteriors, termes absoluts, termes relatius, comparació amb Europa, comparació amb Espanya, índex cent, índex allò que faci falta, semblava la *muñeca Barbie*, *Barbie enfermera*, *Barbie motorista*, *Barbie tal*, és a dir, el PIB de totes les maneres possibles. sap quan de temps va dedicar a la precarietat de les col·locacions i al mercat laboral? Dos minuts; no hi va esmentar que, dels contractes celebrats enguany, el 61% té una durada igual o inferior a sis mesos i que només un 2% d'aquests contractes siguin indefinits. I darrera aquestes xifres s'amaguen drames personals, humans, de joves, de gent no tan jove que, efectivament, està emmarcada en aquesta realitat i que jo supòs que es troba absent del seu discurs i d'aquest debat, si ens en descuram.

I efectivament, aquesta mitjana salarial base i de pensions baixa que jo molt gustosament som el tercer a treure en aquesta tribuna, efectivament es troba molt en relació amb aquesta precarietat del nostre mercat de treball i amb aquesta estacionalitat de la nostra economia. I allà on hem posat tant de PIB per amunt i per avall, també em sap greu que ahir no fos objecte d'atenció aquests milers de famílies que a Balears viuen amb una renda familiar situada en els umbrals de la pobresa. Jo crec que hi ha d'haver un esment, una anàlisi de per què aquesta comunitat tan rica produeix aquests fenòmens i una voluntat política clara de fer qualque cosa amb això. I jo crec que vostè ho deixa fora perquè en definitiva queda fora de les seves preocupacions estratègiques, que la seva preocupació estratègica és que els indicadors macroeconòmics funcionen correctament. I per això, efectivament, aquesta comunitat autònoma ha estat la darrera de l'Estat a tenir una cosa semblant al salari social, per impuls, d'altra banda d'una altra institució que és el Consell Insular de Mallorca, per això en aquesta comunitat no hi ha diàleg social amb els sindicats, que no sé si els reuneix per Nadal per felicitar-los, però llevat d'això no hi ha diàleg social, l'únic àmbit on hi ha hagut un diàleg social efectiu ha estat en el tema del Raiguer, i sospito que perquè es creia necessari per tenir accés a uns fons europeus, perquè, si no, ni tan sols en aquest cas, i no crec que hi hagi la més mínima voluntat política d'exportar aquest model de concertació que es va fer en el cas de la comarca des Raiguer.

Vostè, d'altra banda, parla d'economia sostenible, de passar de protecció a conservació, d'harmonitzar creixement econòmic amb respecte al medi ambient, però, això, per a mi, i com s'ha recordat aquí, manca totalment de credibilitat; tal volta perquè jo, personalment he anat a moltes manifestacions intentant protegir espais naturals que vostè o el seu govern volia urbanitzar. Tal volta és per això que el tema de l'economia sostenible i la protecció i la conservació em sona una mica estrany, no?, no som l'únic a qui li ha sonat estrany, i em sum a aquesta estranyesa. I perquè avui mateix va al BOE el cas de Ses Salines, tema sobre el qual no faré sang, ni sobre l'1%, ni sobre la família ni sobre els interessos particulars, però tema del qual jo vull deixar constància en aquest debat que em sent molt orgullós políticament que la meua formació política hagués iniciat els tràmits legislatius per a la seva protecció, no em sent en absolut víctima de cap reflex centralista per això, no és un problema de competències ni de centralisme, és un problema polític, i si no fos que no m'agrada entrar en segons quins tipus de terminologia, és a dir, no hi ha més arrelat a la terra i menys centralista que un cacic, i la defensa de la meua terra i del meu poble, jo tenc l'íntima convicció que també passa per la lluita contra figures tan arrelades a la terra com són els cacics.

Vostè parla de donar solucions al tema de l'aigua, però no he vist una anàlisi seriosa de per què aquest tema s'ha convertit en un problema de primer ordre, per què un recurs bàsic com aquest s'ha convertit en un tema estrella i una preocupació del conjunt dels ciutadans i de les institucions. No posa en relació el seu model de generació de renda, del qual està tan orgullós, amb els costos que això comporta en temes d'energia, en temes d'aigua, de territori, de residus sòlids, i, per tant, jo crec que per això mateix està incapacitat per trobar-hi les solucions adients. Per això vostè fa el POOT que fa, el Pla de carreteres que fa, el Pla de ports esportius que fa, i per això es planteja amb l'horitzó, la construcció d'una nova central tèrmica a S'Estalella, que són tots elements amb els quals des de la discrepància política natural dins un parlament, nosaltres no hi podem estar d'acord, Però que ens (...) poc amb tota aquesta retòrica del creixement sostenible. Vostè no ha parlat de la pressió urbanitzadora continguda a l'actual planejament, no valora els costos del creixement del sector serveis en termes quantitius des del punt de vista ecològic, no parla de la indisciplina urbanística com a preocupació, independentment de la institució que tengui les competències fonamentals en aquest tema, i, en definitiva, jo crec que realment vostè no té un model ecològicament sostenible que harmonitzi el creixement econòmic amb el respecte a la natura i una administració acurada dels recursos naturals.

Per últim, vostè també es lamenta dels desequilibris interns de l'economia, és ver que ha fet esment d'això, i proposa una sèrie de mesures, de moment tan vagues com totes les anteriors, però de vegades la redacció d'un

document explicita quin és el sentiment anímic de la persona que ho ha redactat o que no llegeix respecte d'aquest tema, i vostè, parlant de la crisi de l'agricultura i de la indústria, no només va arribar a dir, sinó que està escrit: "és bo que no s'esfondri totalment", què vol dir que tal vegada seria bo que s'esfondri parcialment? Des del punt de vista d'un agricultor, des del punt de vista d'un industrial i des del punt de vista d'un industrial com jo, la veritat és que aquestes paraules són molt poc tranquil·litzadores respecte de la seva futura acció de govern i al necessari reequilibri de la nostra economia.

Després també m'agradaria parlar del concepte clientelista que vostè té de la política, molt poc casable en la meua opinió, amb aquestes protestes de política liberal que notam en infinitat de temes de subvencions, de política de tercera edat, funció pública, etc., etc., s'han dit coses aquí com el tema de la batllia de Manacor, i podríem parlar d'altres coses, de com parla de superar el pacte autonòmic, és a dir, considerar-lo com una etapa més dins el desenvolupament, cosa que no és certa, el pacte autonòmic té dins el seu mateix text, la manifestació expressa que és el desenvolupament final del títol vuitè de la Constitució des del punt de vista dels firmants, que són el seu partit i el Partit Socialista. Però no em parla de l'Estatut de l'any 91, de l'Estatut que s'ha de veure d'aquí a poc en el Congrés dels Diputats, i que críticament a la rèplica, crec que Unió Mallorquina diu que votarà, que li donarà suport qui li doni suport; bé, li donarà suport el Partit Popular?, em preocup jo a l'hora de fer una votació d'investidura.

I m'agradaria parlar de l'ordre Rotger, de la feblesa i ambigüitat de la política cultural i lingüística, i de molts altres temes, del règim fiscal especial, però la veritat és que he dit al principi que això no era una investidura normal, i jo no em vull ficar al carril d'una investidura normal, perquè llavors em fic en un carril que a vostè supòs que li resultaria extraordinàriament còmode, però que jo, en definitiva, d'aquest carril vull treure, modestament, en aquest debat. I el vull treure perquè els casos de corrupció desvirtuen el que hauria d'haver d'estat un debat polític normalitzat des del punt de vista d'Esquerra Unida, que és el debat que ens hagués agradat fer sincerament. El desvirtuen a vostè com a figura aspirant, com a candidat a la Presidència de la Comunitat Autònoma, i, en definitiva, jo no em vull ficar en aquest carril, perquè quan vostè afirma al seu discurs que sempre ha actuat d'acord amb les normes legals i disposicions jurídiques i sempre dins la legalitat més estricta, jo, la veritat, és que no me'l crec, no me'l crec. No me'l crec per tot el que hi ha damunt la taula, per tot el que està d'actualitat i està als titulars, i òbviament per moltes coses que pertanyen més o manco al passat i que demostren que efectivament des del seu govern, vostè mateix, des del seu partit, es neda bé dins les aigües tèrboles de la corrupció, es neda bé dins les aigües tèrboles de la corrupció. Des dels famosos casos de Zeus i Torcal, que en fi, a mi m'agafen de noves, s'han debatut moltes vegades en aquest parlament, no?, les subvencions olivareres, fins a Bon Sossec, passant pel cas del conseller de Funció Pública, el *Calviàgate*, on la mateixa

sentència judicial diu que efectivament els condemnats eren uns *mandados*, i no hi ha hagut cap interès polític per part del Partit Popular per saber qui eren els *mandantes* dels *mandados*, i jo sospito que és perquè els *mandantes* dels *mandados* òbviament es trobaven dins llocs destacats del Partit Popular, com no podia ser d'altra manera.

I corrupció també li dic jo als casos de transfugisme, casos en els quals vostès han recorregut d'una manera sistemàtica a les darreres legislatures i que el Sr. Alvarez Cascos, que supòs que els dona denomina com la pitjor manera de corrupció; efectivament, un trànsfuga és una manera de corrupció, i aquí, des del Partit Popular s'ha tengut una connivència perfecta, harmoniosa amb aquest tipus de coses. En contradicció absoluta amb el que el seu partit predica a altres instàncies, vostè no reconec responsabilitat política possible en cap cas de corrupció dels que estan damunt la taula i es remet als jutges, i efectivament fent això fa exactament igual que el que fa el Sr. González, i fa exactament el contrari del que predica el Sr. Aznar a nivell d'estat, això és un fet. No reconeix la responsabilitat política i remet que hi ha la sentència judicial, quan ja ens duguin amb les manetes ja no hi haurà més remei, aferrar-se a les posicions polítiques d'aquesta manera és el mateix que fa el Sr. González i el contrari del que predica el Sr. Aznar.

Però és que fins i tot situant-se en la hipòtesi de sentències judicials desfavorables, la veritat és que el seu discurs no em va resultar gens ni mica tranquil·litzador, perquè ni tan sols va ser tan clar com per dir, "bé, i si els meus col·laboradors, es demostra judicialment que han comès irregularitats, els cessaré, dimitiré jo, assumiré la responsabilitat", no, no, diu que farà amb tota fermesa allò que hagi de fer. Clar, i allò que hagi de fer, en el seu cas particular, és molt dubtós que tenguí una línia unidireccional, pot ser el que he dit jo o potser que sigui la promoció a d'altres instàncies polítiques superiors, com per exemple el Senat; com que m'imagin que hi haurà més inculpats que senadors possibles, supòs que s'hauran de cercar llocs a empreses públiques, Congrés dels Diputats i d'altres instàncies. Però, realment no va ser tranquil·litzadora aquesta frase suposadament tranquil·litzadora del seu discurs.

I el fet és que les responsabilitats polítiques existien, són evidents, i que les responsabilitats penals que han de determinar-se serien responsabilitats penals d'una extrema gravetat potencialment. L'informe de la Brigada de Delinqüència Econòmica de la Policia és un informe complex i difícil que ha costat molta de pensa entre d'altres coses perquè hi ha hagut, com ells han dit, obstrucció reiterada per part de determinades entitats bancàries a facilitar dades, entitats bancàries curiosament lligades a persones del Partit Popular, deu ser una casualitat també, i jo crec que no va a missa l'informe de la Brigada de la Policia, és un informe de la Policia, no és una sentència judicial, i, per tant, és possible que sigui

corregit pel sumari i per la instrucció de la causa. Aquí hi ha hagut persones a títol individual que han intentat aportar elements, dades, fets concrets que des del seu punt de vista personal salvassin la seva situació o modificassin allò que diu l'informe de la Brigada, alguns tal vegada amb una certa fortuna, d'altres, jo pens que haguessin estat més guapos callats, perquè ha estat pitjor, és a dir han quedat més inculpats després de la roda de premsa que abans; però, en tot cas, jo el que crec és que no cap dins cap raó mínimament estructurada que tot l'informe de la Policia sigui mentida, és a dir que el que es deriva d'aquesta instrucció és que tot ha estat una fantasia, no hi ha xecs, no hi ha ingressos, no hi ha transferències, no hi ha res de res, això realment no és sensat ni tan sols plantejar-s'ho, és a dir que tot aquest allau de dades sigui fals en la seva integritat, en definitiva que cap doblers de la companyia concessionària del túnel de Sóller no hagi anat a les arques del Partit Popular o de les entitats o empreses que li són proveïdores o que li presten servei és una cosa que no cap dins una raó mínimament estructurada.

I això crea naturalment una consciència social generalitzada que efectivament això ha estat així perquè la gent no se xucla el dit, i això s'ha de materialitzar amb bona lògica democràtica amb les corresponents responsabilitats polítiques.

D'altra banda, lògicament, haurem d'esperar la sentència dels jutges per saber si es confirma la denúncia d'Esquerra Unida en el sentit de l'existència d'un delictes continuat de prevaricació en l'adjudicació i en les pròrrogues successives, però (...) que són actes administratius reglats, que no es troben a l'atzar que un govern ara ens argumenti que ho fan perquè al ciutadans no els costi doblers, venc a dir, hem de ser una mica seriosos, és a dir una pròrroga a un contractista que incompleix es fa o per causa de força major o per causes imputables a la mateixa administració, la resta és irregular, i el criteri aquest que és per estalviar doblers, a part de ser recercat, la veritat és que ni tan sols és regular des del punt de vista del dret administratiu. Però, en tot cas, independentment que els jutges diguin o no diguin respecte d'aquesta denúncia, el que és clar és que una adjudicació viciada com ha estat aquesta, per molt que al final puguin dir que ha estat prescrita, no per això deixa de ser menys reprovable des del punt de vista polític. És a dir el tracte de favor que s'ha donat a la companyia del Sr. Cuart és una cosa que es veu, que bota als ulls de qualsevol que examini l'expedient i els documents, i això es veu, independentment de la qualificació jurídica precisa que al final li doni el jutge, i efectivament de l'adjudicació de les obres a una empresa incompetent com la del Sr. Cuart s'ha derivat un retard enorme d'aquestes obres i, per tant, un perjudici objectiu per a aquesta societat que tenia, nosaltres érem crític respecte d'aquesta obra -aquesta és una altra consideració-, però es tenia l'expectativa que amb els seus doblers es pagava una obra i que, per tant, com a contrapartida, havia de tenir aquesta obra amb els terminis fixats, hi ha hagut un retard monstruós i d'això se'n deriva responsabilitat política, simplement per haver fallat amb una obra d'aquesta entitat, per no haver-la donat a l'empresa adequada, independentment de la possible prevaricació.

I des del punt de vista penal, vostè sap que les comissions del túnel, tot i essent políticament impresentables, perquè cobrar comissions amb contractistes és impresentable per no usar un altre terme, no tenen una sanció excessiva des del punt de vista del que els pot caure, que digui el jutge, la prevaricació, per ella tota sola, també s'arregla amb penes no massa fortes, d'inhabilitacions i coses en aquest sentit, però si efectivament els jutges connecten allò que el sentit comú connecta molt ràpidament, que és que hi ha hagut prevaricació en el túnel de Sóller perquè s'han cobrat unes comissions, o que s'han cobrat unes comissions perquè hi ha hagut prevaricació, llavors la sentència és de presó, i el que penalment els pot caure als responsables polítics d'aquesta comunitat són penes de presó. I això són paraules major que conviden a la reflexió.

A més, jo estic convençut que vostè i el seu govern és políticament responsable d'haver alentat l'operació del negoci del Sr. Berga, s'ha esmentat en aquesta cambra en anteriors ocasions la seva presència amb tota la plana major del Govern a l'acte de presentació pública d'aquesta empresa, que a una altra seria més innocent el tema, però el que necessita una agència de valors és precisament la solvència, la credibilitat que li pugui donar la presència ni més ni manco que del president de la Comunitat Autònoma al seu acte de presentació pública, i vostè va dir aquella frase absolutament desafortunada que persones com el Sr. Berga és el que Mallorca necessita per prosperar. I vostès, a través del Govern els donaren la liquidesa necessària per funcionar a través de les inversions de milers de milions de pessetes de les puntes de tresoreria, i independentment que sigui legal o no ho sigui aquesta operació, el que és clar és que políticament el que feren i objectivament el que feren és prestar-li liquidesa en aquesta operació, i que a vostè se li pot aplicar perfectament el conte que la Intervenció General de l'Estat va aplicar a la Universitat de les Illes Balears criticant aquestes inversions, és a dir, si tenen puntes de tresoreria, vagin-se al Banc d'Espanya i comprin lletres del Tresor, no es fiquin amb aquestes històries, no manegin doblers públics d'aquesta manera donant suport a operacions d'aquestes característiques i, a més, provocant que una petita part d'aquests doblers no s'hagi tornat.

I, a més, jo afirm, jo que som d'aquest endevinaires que de moment no s'ha de menjar la bola de cristall que així com vaig dir que viuríem poc després de la campanya electoral i del dia de les eleccions un procés de deteriorament de la vida política, de cantabrització, vaig dir jo, perquè tots aquests escàndols cobrarien nova força; jo dic que quan totes les operacions relacionades amb el cas Brokerval, quan el tema del *pelotazo* de Sa Nostra i de les possibles comissions hagin sortit a la llum, encara hi haurà més responsabilitats polítiques que deteriorin -i acab en un moment- la vida política d'aquesta comunitat.

Sr. Cañellas, vostè va acabar el seu discurs d'ahir amb una frase hermosa, alambinada, però hermosa, demanant que les diferències polítiques no estronquin el creixement continu d'aquest arbre de la vida d'aquesta comunitat o n'arrabassin les flors i l'esperança. Jo no vull de cap manera, no és la meva intenció arrabassar ni flors ni esperança, però a la branca política d'aquesta comunitat, des d'Esquerra Unida tenim la convicció que hi pengen fruits podrits i que és un deure de tots els demòcrates, no només dels partits i dels diputats, dels mitjans de comunicació, del conjunt dels ciutadans i de les organitzacions socials, intentar arrabassar aquests fruits i apartar-los de les nostres institucions. Aquest és el nostre objectiu irrenunciable com a partit polític, com a grup parlamentari, i és per això que no només li anunci el nostre vot negatiu a la seva investidura, sinó que, una vegada més li sol·licit, de la manera més formal que retiri la seva candidatura.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Pel Grup Parlamentari NACIONALISTA-PSM, té la paraula el seu portaveu, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Senyores i senyors diputats, senyor Cañellas: permeti'm que comenci amb una pregunta personal. Vostè té amics al marge dels companys de partit o del Govern? Vull dir si es relaciona amb altra gent fora de l'àmbit polític, surt a sopar amb ells, fa tertúlia pels cafès, dins un bar? Parla qualque vegada amb gent del carrer, no com a president, que sé que parla amb molta gent, sinó com a Gabriel Cañellas? M'imagino que sí. M'imagino que és una persona normal com tots. Li demano això perquè jo particularment duc diverses setmanes que no surt de ca nostra sense que em parlin del túnel de Sóller. He arribat a demanar per favor, a la gent amb qui tenc més confiança, que canviïn de tema perquè ja comença a resultar obsessiu. Això per no parlar de les repercussions que el cas túnel de Sóller ha tengut en els mitjans de comunicació.

I vostè ve aquí ahir, al Parlament, a demanar el vot d'investidura i despatxa el major escàndol d'aquesta terra amb aquesta frase: "si les instàncies que tenen atribucions per jutjar les actuacions humanes arriben a demostrar la responsabilitat o l'incompliment de les lleis per part de qualsevol persona del meu entorn poden estar segurs que jo sabré prendre, amb tota fermesa, les decisions que facin falta". I es queda tan a ple, com si no hagués passat res, i acte seguit ens endossa -amb tot el respecte- una rondalla d'una hora i mitja de bons i dolents, els bons els seus, naturalment, i els dolents l'oposició.

És a dir que, segons vostè, i li posaré un exemple, o dos, si el jutge archiva les diligències perquè han passat més de cinc anys dels fets i, en conseqüència, el possible delictes ha prescrit; o considera, el jutge, que no hi ha causa penal perquè el finançament irregular dels partits només és una falta administrativa, vostè es quedarà tan a l'ample i aquí no ha

passat res. I que no és guapo això? I té cara per voler estar legitimat moralment i políticament per exercir el poder perquè ha rebut el mandat de la societat, això és el que va dir: "Només està legitimat moralment i políticament per exercir el poder aquell qui rep el mandat de la mateixa societat".

Sr. Cañellas, si aquí està en joc precisament la forma en què vostè ha obtingut aquest mandat. Si s'ha demostrat que no ha respectat les regles del joc, que amb aquests milions i milions de pessetes, qui sap quants, que s'ingressaven al seu partit podia fer unes campanyes electorals deu vegades superiors a les de qualsevol altra formació política, podia convidar a sopar mil persones a Eivissa, ingressar doblers als comptes del Partit Popular de Menorca, de Eivissa, de Palma, d'Inca. Sr. Cañellas, si al joc de la democràcia hi hagués un àrbitre l'expulsaria, li treuria targeta vermella, no podria estar dins el terreny de joc de la democràcia. I ve aquí a parlar de legitimació moral. I no content amb això -perquè llavors reparteix estopa, també-, no content amb això, en el summum del cinisme, eleva el to de veu i com un creuat contra els heretges sentència: "defensarem la societat dels qui tergiversen els fets de manera voluntària, dels qui pensen que, en política, tot està permès, fins i tot la injustícia, la maledicència i el desprestigi, i dels qui, de manera conscient i malintencionada volen fer argument de dogma social i polític a partir de la falsedat i la mentida". La falsedat i la mentida... I dels qui cobren comissions, Sr. Cañellas, també ens defensarà? I dels qui poden fer grans campanyes electorals amb doblers tèrbols? I dels falsos i mentiders que diuen que no han rebut finançament i no expliquen la procedència de dotzenes i dotzenes de talons, de xecs que acaben a comptes del PP, a comptes d'alts càrrecs del Govern, i de trànsfugues que cobren el seu suport polític? Ens defensarà dels qui posen els interessos particulars per damunt els interessos generals? I de vostè, també ens defensarà de vostè? No creu que du una bona biga dins el seu ull per veure busques dins els ulls dels altres?

Com pot dir "defensarem els interessos comuns de tota la societat respecte dels interessos particulars", si tots aquests anys han primat els interessos particulars, d'uns pocs, per sobre dels interessos generals? El clientelisme i el favoritisme han imperat. Excusat en un fals liberalisme, el Govern balear del Partit Popular s'ha negat a prendre decisions en totes aquelles qüestions que podien resultar polèmiques. I avui, encara que els indicadors tan anomenats diguin que les Illes Balears són la comunitat autònoma de renda per càpita més elevada, tenim gravíssims problemes estructurals, ja sigui per no afrontar els problemes adoptant solucions que podrien ser impopulars, o per cedir a pressions de grups d'interessos, d'aquells qui cerquen l'enriquiment fàcil, encara que sigui a costa de destrossar una naturalesa privilegiada. S'ha consentit, per exemple, als negociants de l'aigua eixugar i salinitzar un darrera l'altre els aqüífers més

importants. S'ha comprat aigua quan aquesta és gratis per a l'administració. S'ha dutat aigua sense mesura fins que s'ha arribat a la solució més cara, inútil i absurda, el trasvassament amb vaixell. I avui, quan ni amb això tenim el subministrament assegurat, s'intenta que els darrers pagesos que queden en aquesta terra deixin de cultivar les seves finques per treure un hectòmetre cúbic d'aigua, un hectòmetre cúbic, quantitat que s'obténdria fàcilment restaurant les xarxes de distribució que perden entre un 20 i un 80% segons a quins municipis. Des que es va iniciar l'operació *barco*, la canonada del Gorg Blau ha perdut aquest hectòmetre cúbic d'aigua que ara es vol treure del reguiu dels pagesos.

S'ha parlat de turisme. L'any passat tenguérem una bona temporada turística, no discutiré si per la qualitat o si pel nombre de turistes, ja se n'ha parlat, però això ha bastat per tornar a promoure l'increment de places i projectes de noves urbanitzacions. Avui, a pocs dies del mes de juliol, però, i miri què li dic, perquè he fet cridades a les zones turístiques, les contractacions en temporada alta no arriben al 50%, i així i tot amb moltes places venudes a preu d'oferta. I mentre una altra vegada els empresaris ja intenten salvar la temporada baixant els preus, rememorant, qualcun, la crisi dels anys 92 i 93, es tornen a tramitar projectes urbanitzadors: Sa Talaiola a Santanyí, Cala Petita a Manacor, l'auto-safari de Son Cervera, Ses Covetes, hotels dins zones rústiques, camps de golf sense aigua...

I la companyia subministradora d'electricitat apressa el Govern balear demandant terrenys on situar la nova central tèrmica, central que segurament necessitarà un port per a la descàrrega del combustible, qui sap si en un espai natural protegit... Aquests són els fets que contradiuen les grans paraules d'ahir. Creixement sostenible, Sr. Cañellas, implica promoure un desenvolupament econòmic en harmonia amb el medi ambient i amb uns recursos naturals limitats que condicionen aquest creixement, tot el contrari de la política impulsada pel Partit Popular de fomentar el creixement econòmic a base de més i més urbanitzacions.

I també vull dir la meua sobre els sous, perquè aquí s'ha parlat de si els sous són baixos o no, perquè vostè, a una de les seves rèpliques diu, "sí, però és un segment molt petit el dels sous baixos a aquesta comunitat autònoma", i no és ver, perquè aquí també tenc les xifres d'ocupació per sectors, i el 35% dels treballadors, dels treballadors, de la població activa, el 35% està en els sectors de l'hosteleria, comerç, indústria i construcció amb uns sous mitjans inferiors a 130.000 pessetes, parlem d'una mitjana, a nivell d'estat, de 180.000 pessetes mensuals. Sap quin és el sou brut d'un cambrer?, 114.734 pessetes mensuals brutes. Sap que guanya un dependent del comerç, amb els plusos?, 95.210 pessetes mensuals brutes. Sense parlar dels contractes precaris, ni parlar del nivell de vida, del cost del nivell de vida a Balears, molt superior a la mitjana de l'Estat espanyol. I ahir tampoc no va dir que aquestes famílies, que són una minoria important a tenir en compte, són les que més necessiten un nivell de serveis públics, sanitat, transport, i per què no?, funerària, que el Partit Popular de Palma o a Palma vol privatitzar

únicament per salvar fallits negocis dels amics maldamment sigui a costa de perjudicar aquells que pel seu poder adquisitiu no poden pagar uns serveis privats. Això és la defensa dels interessos generals, si no hi ha gués interessos econòmics de destacats membres i amics del Partit Popular, haurien enterrat 425 milions de pessetes a Bon Sossec, proposarien privatitzar la funerària de Palma?

Vet aquí que la situació, sense ser calamitosa i sense voler fer catastrofisme, com a mínim no és tan idíl·lica com la dibuixada ahir pel candidat a la presidència. Les Balears creixen, però amb quines repercussions?: desequilibris territorials i socials, consum de territori, malgastament de recursos, pèrdua de la identitat bàsica, minorització de la llengua i cultura. Aquest creixement propugnat pel Partit Popular és un creixement de qualitat de vida o ens estam convertint en unes Illes Balears-Hong Kong? O no s'està confonent creixement amb consumisme irracional? En dotze anys de govern, Sr. Cañellas, no ha resolt cap o molts d'aquests problemes que té plantejats el nostre país. Ha solucionat el desordre i la depredació de l'ús del territori?, o la estacionalitat turística? Ha assumit que la conservació del medi ambient és una prioritat política absoluta si volem fer possible una bona qualitat de vida i salvaguardar l'atractiu turístic d'aquestes illes? Ha fet possible que els ciutadans adquirissin consciència de la seva identitat de poble? Ha creat les grans infraestructures culturals que necessitam -arxius, biblioteques, museus, conservatori, quan el tendrem- que una societat moderna necessita? S'han posat els mitjans suficients per ajudar els més necessitats? S'ha aconseguit ampliar el nostre nivell d'autogovern, alguna transferència, alguna competència de les majors com sanitat o educació? I no parlem de les transferències als consells insulars. Ahir ens revinglàrem en els escons quan vàrem sentir que no acceptava competències de l'estat perquè no duen un immoble transferit, ni metres quadrats. Quins immobles s'han transferit als consells insulars, excepte les oficines d'informació turística? Com han volgut dotar les competències en cultura, especialment a Mallorca?

Això sí, una cosa ha funcionat, a partir de l'administració de la Comunitat Autònoma i de les nombroses empreses públiques, el Sr. Cañellas, el Partit Popular ha anat construint una immensa maquinària electoral al servei del partit. S'ha posat en evidència la utilització del poder amb fins partidistes. S'ha construït una immensa teranyina d'interessos personals i econòmics. Avui, en aquesta terra, no són els millors els qui reben suport en el camp cultural, esportiu o econòmic; no són els millors els qui entren a treballar a l'administració, no són els millors els qui arriben a tasques de govern, sinó els submisos, els qui presten un servei al partit. I ho hem comprovat fa unes setmanes, també en vull parlar de Manacor, no ha pactat programes, el Partit Popular, simplement, simplement ha comprat. No sabem si pagaran, pel que ha dit avui deu haver qualcú que està ben

espantat. I no només una persona, no només una persona, sinó que una altra fins i tot, el president d'aquest partit, la secretaria, amb la Direcció General d'Esports. Veurem com acabarà.

Ho hem comprovat també a Sant Llorenç. En aquest cas la moneda de canvi no han estat uns càrrecs, no dic feina, dic uns càrrecs, en aquest cas, la moneda ha estat la promesa d'unes inversions finançades pel Govern balear, bé, el Govern balear, el titular deia "*El PP financiará la construcción de una unidad sanitaria*", com si el PP fos un partit mecenas quan aquests dies precisament sembla que és tot el contrari. I com tantes altres obres, han estat a punt, perquè al final no s'ha firmat el pacte, de comprometre una unitat sanitària i unes instal·lacions esportives, no seguint criteris de planificació general, no obeint uns plans estudiats i programats, sinó, simplement, a canvi de donar la batllia al candidat del Partit Popular, que casualment només tenia un regidor en aquest municipi. I ara què? Una vegada frustrat el pacte, continua la necessitat d'aquestes inversions o no en parlarem més? Ho seguirem.

D'aquesta manera és com aquests anys s'han construït residències per a la tercera edat que no es poden mantenir, com s'han fet costoses instal·lacions esportives que estan infrutilitzades, així és com s'atorguen subvencions, no en funció de necessitats objectives, sinó de rendibilitat electoral. I amb aquestes pràctiques, Sr. Cañellas, s'està ofegant el millor de la nostra societat. Aquí no hi ha lloc per a les persones independents, crítiques i amb iniciativa. O estàs amb el PP o ets enemic del PP. I mentre la dreta, la dreta d'aquesta terra es disfressa de liberal i s'erigeix en defensora de la iniciativa privada, en realitat s'ofega aquesta iniciativa. I veim com una part del jovent, acabats els estudis primaris o universitaris no aspiren a obrir un despatx professional, establir-se en un ofici, obrir un negoci, sinó que només aspira a un *enxufe* a l'administració o a una empresa a prop del Govern. Dins l'escala de valors d'alguns joves, afortunadament no de la majoria, d'alguns joves, és prioritari situar-se políticament i tenir un lloc de feina segur a l'administració que preparar-se professionalment per a obrir-se camí dins la societat amb el propi esforç.

El mateix passa dins el camp de la cultura o de l'empresa. Aquí no hi ha llocs per als millors, sinó per als submisos. És el triomf dels mediocres, dels arribistes i oportunistes. A petita escala, a nivell provincià hem reproduït la cultura del *pelotazo* posada de moda a Madrid. Fins i tot aquí hem tengut el nostre particular Roldan, Berga, fugit de la Justícia i capturat per la Justícia. I sé que en el Partit Popular s'han sorprès per la duresa que hem emprat quan hem qualificar les comissions cobrades pel Partit Popular en l'adjudicació del túnel de Sóller. Però si ens repugna conèixer els detalls del finançament del Partit Popular, encara és més repugnant comprovar com es compren persones d'una manera descarada, ni guardant les formes, alardejant de l'ús del poder en benefici propi. I repugna veure com la nostra societat, una part de la nostra societat, s'acostuma a aquestes pràctiques, fins i tot se'n fa una escola d'aquesta sicilianització de la

política. Els mateixos consellers més joves ja en participen. Les cares noves del Partit Popular, que havien de representar una presumpta regeneració democràtica, segueixen les passes del mestre. Un jove conseller fou l'encarregat de traslladar les promeses de grans inversions als candidats de Son Carrió a canvi del vot d'investidura al candidat del PP. O la ingènua estudiant de 21 anys, militant de Nuevas Generaciones, que enviant un currículum sense la més mínima experiència, com ha confessat, es converteix de la nit al dia en directora gerent d'una empresa, una empresa que en eleccions, casualment, fa treballs per al Partit Popular, i se li atorguen plens poders i firma que li donen accés a misteriosos talons que provenen qui sap d'on. Quin exemple per a la nostra joventut. Aquests són els triomfadors de la nostra societat. En lloc de dignificar el treball, la feina ben feta, el respecte a la paraula donada, l'estudi, la independència, l'esperit crític, la capacitat emprenedora, es lloen i exalten els especuladors, *la gente guapa, los niños bien*, expressions que no tenen traducció al nostre idioma perquè responen a pràctiques que el nostre poble no coneixia fa uns anys.

I, naturalment, qui compra, qui posa preu a les persones, també té preu ... Penseu que l'adjudicació del túnel de Sóller és la primera i l'única adjudicació del Govern investigada, amb els resultats que ha destapat la investigació policial. I què deu haver passat amb l'adjudicació de carreteres que als pocs mesos d'inaugurades ja necessiten reparacions? I amb l'adjudicació de l'autopista. I amb les depuradores tan cares, que les obres addicionals superen els projectes inicials. És aquesta la resposta a allò que posava de manifest l'informe anual del 1991 del Tribunal de Comptes de la Comunitat Autònoma: "*Se han fiscalizado 32 contratos de obras adjudicados directamente por un importe total de 1.533 millones de pesetas. Las bajas obtenidas han supuesto un menor gasto de 1 millón de pesetas, cantidad proporcionalmente insignificante, mucho más reducida que la obtenida mediante subasta o concurso, debido, en gran parte, a la restringida promoción de concurrencia de ofertas que caracteriza este sistema, y que en ninguno de los contratos examinados, excepto en uno de ellos, ha superado el mínimo legal de consulta a tres empresas*". "En ninguno de los contratos examinados, excepto en uno de ellos, ha superado el mínimo legal de consulta a tres empresas". Aquest és el respecte escrupolós a la legalitat?, així es defensen els interessos generals? De 1.533 milions contractats, un milió de baixa. Trenta-dos contractes, elegits a l'atzar pel Tribunal de Comptes, sense respectar la legalitat, sense respectar la legalitat, sense respectar la legalitat.

Vet aquí, però, que aquells que quan estan a l'oposició fustiguen sense pietat als qui governen, avui ens demanen que no condemnem abans que ho faci la Justícia. Ens diuen que sols exigiran o assumiran responsabilitats polítiques quan hi hagi sentència judicial, com si fins avui les sentències judicials haguessin importat el

més mínim al Sr. Cañellas que fa homenatges i converteix en senadors als condemnats per prevaricació o per falsificació de vots. Sr. Cañellas, vostè confia que la justícia no el condemni, tot és possible, però vostè políticament no meix cap presumpció d'innocència. Ha mentit reiteradament, no ha donat, ni vostè ni els altres implicats, explicacions convincents, i amb la seva política d'afavorir els amics ha provocat un greu perjudici al conjunt de la societat.

Quan esclatà l'escàndol Brokerval negà qualsevol vinculació pròpia, del Partit Popular o del Govern amb l'empresa. Tot d'una sabíem d'una inversió de 20 milions de l'empresa pública ISBA que no s'ha recuperat. Davant la Diputació Permanent del Parlament dia 14 de setembre de 1994 afirmava: "amb el tema dels xecs no perdré ni un sol segon, qui vulgui manifestar que hi ha qualche relació que la tregui amb nom i llinatges". I sortí la relació, un xec -famos xec- de 4.166.666 pessetes a nom de Gabriel Cañellas ingressat a Brokerval. Era un raconet *del partido ... la inversión en Inverbroker es pública y está bajo el control del Tribunal de Cuentas, Cañellas, dicit*. Dos dies després el secretari general del Partit Popular, el Sr. Berastain, havia de reconèixer que *la cuenta no estaba integrada en la contabilidad del partido*. Més de quatre milions de pessetes no comptabilitzats ni declarats al Tribunal de Comptes. I quan els periodistes preguntaren al Sr. Cañellas per què no havia confessat a la Diputació Permanent aquesta inversió a Brokerval contestà -ho recorden?-"perquè ningú no m'ho va demanar".

Fou per això que dia 7 de febrer, el PSM interpel·là el Sr. Cañellas sobre la seva relació amb Brokerval. Personalment, el vaig interrogar amb aquestes paraules: "Vostè, Sr. Cañellas, o altres membres del Govern, perquè no digui "mai no m'ho varen demanar", a títol personal o en representació del Partit Popular, ha cobrat comissions per l'adjudicació del túnel de Sóller?, han cobrat altre tipus de comissions? La resposta del Sr. Cañellas fou -pàgina 5783 del *Diari de Sessions*-"no hi ha res de finançament en el meu partit, mai Brokerval, mai Inverbroker, mai les societats no han finançat el Partit Popular..."

Sr. Cañellas, si no s'ha finançat el Partit Popular, expliqui a qui han finançat els talons, els xecs ingressats a comptes corrents titulars, on figuren destacats càrrecs del Partit Popular, Sr. Joan Huguet, president del Consell Insular de Menorca; Sr. Antoni Marí, president del Consell Insular d'Eivissa i Formentera; Sr. Pere Morey, conseller d'Agricultura del Govern balear; Sr. Marià Matutes, conseller sense cartera; Sra. Maria Salom, afiliada a Nuevas Generaciones i fins avui presidenta de la Comissió d'Hisenda del Consell Insular de Mallorca; Sr. Carles Ricci, trànsfuga que donà suport al Sr. Cañellas la passada, la passada legislatura; empreses de publicitat que han treballat per al Partit Popular en campanyes electorals; restaurants on s'han celebrat sopars electorals, ... Quina explicació s'ha donat fins ara? ... Virus infecciosos, bromes pesades, inexperiència d'una estudiant convertida miraculosament en directora gerent d'una empresa com en un conte de fades. Quin motiu tenia l'empresa concessionària del túnel de Sóller, una empresa que sempre va tenir

problemes financers, fins que va fer fallida, per fer aquests "donatius" al Partit Popular? O eren estampetes, aquests talons?

Encara creu, Sr. Cañellas, que aquest parlament no mereix cap explicació? Pot demanar un vot d'investidura quan s'han publicat evidències que demostren que el Partit Popular ha rebut uns talons inexplicables? Com pot afirmar, sense posar-se vermell com una tomàtiga, "el poble balear en votar-nos ha dit que som honrats"?

Idò no, Sr. Cañellas, 167.000 persones l'han votat, però altres 192.000 persones no l'han votat. Amb el seu mateix raonament, utilitzant els seus arguments, el 55% dels votants, 192.000 persones li han dit que no és honorat, perquè vostè aquí tindrà majoria absoluta dels vots dels diputats, però no té la majoria absoluta dels vots de la població. I molta sort ha duit que no s'aixecàs el secret del sumari abans de les eleccions, perquè possiblement avui -això no ho sabrà mai ningú-, però jo em nec a creure que el nostre poble li hagués donat els vots que li ha donat, possiblement avui vostè no seria aquí, el Sr. Huguet no seria el candidat al Consell Insular de Menorca i qui sap si no tendrien les batllies de municipis tan importants com Palma, Inca, Manacor i d'altres.

Sr. Cañellas, a vostè, aspirant a la investidura, correspon una bona quota de responsabilitat en el desprestigi, en el descrèdit que els darrers anys s'han anat guanyant els partits polítics i els polítics en general davant l'opinió pública. Dels seus actes de governant sempre se n'ha derivat un ús patrimonialista del poder. Les institucions en les seves mans han estat utilitzades de manera partidista: les ha convertides en l'INEM particular del Partit Popular. I amb els empleats d'estómac agraït i amb els càrrecs de confiança i amb els nombrosos assessors -administració austera- heu pogut crear una xarxa política fidel que en molts de casos ha posat un morral a l'opinió pública a força de clientelisme.

A les Illes Balears, Sr. Cañellas, ha contribuït més que ningú a desacreditar l'activitat política, a desprestigi-la davant l'opinió dels ciutadans. Amb els seus actes com a governant ha ajudat a escampar la idea que els polítics són uns aprofitats que tan sols miren pels seus interessos i que la política produeix inevitablement comportaments corruptes. I pensar que vostè representa a l'àmbit de les Illes Balears la força política que suposadament a nivell estatal ha de fer possible la regeneració de la vida política i institucional, plena aquests anys de corrupcions i d'abusos del poder totalment injustificables, ... que Déu ens trobi confessats! De la regeneració que és capaç d'impulsar el Partit Popular, els ciutadans de les Illes Balears ja n'hem pogut experimentar el miracle.

Sr. Cañellas, a Balears regenerar i moralitzar l'activitat política exigeix inevitablement la seva retirada, la seva renúncia a aspirar a la investidura com a president

de Govern. Si és veritat que, com deia ahir, vol tenir un país satisfet en pau amb ell mateix, renunciï.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA